

Dosarul nr.1a-1572/23
Centru)
1-17129133-02-1a-21092023
Dutca Ina

Judecătoria ***** (sediul

Judecător:

DECIZIE

20 ianuarie 2025

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel Centru, în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător

Robu

Oxana

Judecători

Chiroșca Igor și Băbălău

Denis

Grefier

Dandara

Roman

Cu participarea:

Procurorului

Plîngău

Avocatului inculpatei

Pavliuc Ghenadie

Avocatului părții vătămate

Cernolev

Ion

Părții vătămate

Tabacari

Ana

a judecat, în ședință publică, în ordine de apel, apelul avocatului Dorfman Igor, în interesele inculpatei Diacon Tatiana declarat împotriva sentinței Judecătoriei ***** (sediul Centru) nr. 1-87/17 din 28 mai 2019, în cauza penală privind condamnarea lui:

Diacon Tatiana *****, a.n.*****, IDNP *****, originară și domiciliată în mun. *****, ***** , cetățean al Republicii Moldova, nesupusă militar, văduvă, studii superioare incomplete, are la întreținere un copil minor, neangajată în câmpul muncii, la evidență la medicul narcolog/psihiatru nu se află, fără antecedente penale,

pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1), art. 190 alin. (5), art. 190 alin. (5) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei : *prima instanță: 04 ianuarie 2017 – 28 mai 2019, instanța de apel: 18 iunie 2019 – 30 mai 2022; instanța de recurs: 28 iulie 2022 – 12 iulie 2023; instanța de apel (rejudecare) – 21 septembrie 2023 – 06 decembrie 2023 (în*

procedura judecătorului Diaconu Mihail), 06 decembrie 2023 – 20 ianuarie 2025 (în procedura judecătorului Băbălău Denis).

Procedura de citare legal executată.

Apărătorul, în interesele inculpatei solicită admiterea apelului declarat din motivele de fapt și de drept invocate.

Procurorul pledează pentru respingerea apelului apărării ca fiind ilegal și neîntemeiat.

Avocatul părții vătămate și nemijlocit partea vătămată cere respingerea cererii de apel formulată în interesele inculpatei ca fiind ilegală și neîntemeiată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Centru) nr. 1-87/17 din 28 mai 2019, s-a recunoscut vinovată Diacon Tatiana în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal (episodul cu partea vătămată M. Palamarcu) și i s-a stabilit pedeapsa în baza acestei legi în formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni. S-a recunoscut vinovată Diacon Tatiana în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal (episodul cu partea vătămată A. Tabacari) și i s-a stabilit pedeapsa în baza acestei legi - 8 (opt) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, legată de gestionarea întreprinderilor comerciale, pe un termen de 3 (trei) ani. S-a recunoscut vinovată Diacon Tatiana în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Gr. Deriglazov) și i s-a stabilit pedeapsa în baza acestei legi - 8 (opt) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, legată de gestionarea întreprinderilor comerciale, pe un termen de 3 (trei) ani. Conform art.84 alin.(1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni se stabilește pedeapsa definitivă Tatianeii Diacon, prin cumul parțial, al pedepselor aplicate sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, legată de gestionarea întreprinderilor comerciale, pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, de tip închis. S-a aplicat în privința Tatianeii Diacon, măsura preventivă sub formă de arest, din momentul devenirii definitive a hotărârii. Termenul ispășirii pedepsei stabilite Tatianeii Diacon urmează a fi calculat de la data reținerii. Termenul privării de dreptul de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea întreprinderilor comerciale pe un termen de 5 (cinci) ani, urmează a fi calculat din momentul executării pedepsei principale.

2. Corpurile delictive: un DVD-R de marcă "Alerus" cu capacitatea de 4, 7 GB, pe care sunt înregistrările video din 14.12.2016, din cadrul percheziției la domiciliul cet. Diacon Tatiana, amplasat pe ***** , mun. ***** - urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale (dos.nr.2016482224).

3. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Diacon Tatiana ***** urmărind scopul obținerii de venituri ilegale, a planificat obținerea unui credit bancar, fără intenție de a-l restitui, prin gajarea unor bunuri ce nu-i aparțin cu drept de

proprietate. În vederea realizării acestui scop a obținut încrederea familiei Tabacari Simion *****, a.n. ***** și Tabacari Ala *****, a.n. ***** pe care prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă, că gestionează activități comerciale profitabile pentru dezvoltarea cărora este necesar de noi investiții, cunoscând din start că nu va contribui nici într-un fel la realizarea angajamentelor economice specificate și nici la restituirea mijloacelor financiare obținute ilicit, creând impresia de bune intenții în executarea înțelegerii prestabilite, după un set repetat și îndelungat de tratative i-a convins să gajeze în interesul agentului economic SRL „Aliprof-Prim” gestionat de finul său de cununie Donica Iurie *****, pe care la fel l-a indus a eroare, imobilul din mun. ***** str. ***** *****, casa, în care Tabacari Ala și Tabacari Simion locuiau. La 26 iulie 2011, între BC „EuroCreditBank” SA, Tabacari Simion și Tabacari Ala a fost încheiat contractul de ipotecă prin care familia a ipotecat imobilul din mun. ***** str. ***** *****, după cum urmează: - Imobilul cu numărul cadastral *****, ½ cotă parte din terenul pentru construcții cu suprafața de 0,0461 ha în hotare generale; - Imobilul cu numărul cadastral *****.01: casă de locuit individuală situată pe terenul respectiv cu suprafața totală la sol de 101,5 m², pentru a asigura executarea contractului nr. C.L.***** din 26 iulie 2011 prin care BC „EuroCreditBank” SA a acordat agentului economic SRL „Aliprof-Prim” un credit în valoare de 500 000 (cinci sute mii) lei, cu scop de dezvoltare operațională, bani care au fost ridicați de pe conturile SRL „Aliprof-Prim” și au fost însușiți de Diacon Tatiana în scopuri personale, prin ce a cauzat părților vătămate Tabacari Simion și Tabacari Ala un prejudiciu material considerabil în proporții deosebit de mari.

4. Instanța de fond a mai stabilit că, tot ea, Diacon Tatiana *****, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 21.07.2016, aflându-se în mun. *****, *****acționând intenționat, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă, sub pretextul privatizării apartamentului nr.42 din *****, mun. *****, neavând careva atribuții legale de a dispune de acest apartament, cunoscând din start că nu va contribui nici într-un fel la realizarea angajamentelor economice specificate și nici la restituirea mijloacelor financiare indicate, l-a convins și a primit de la Palamarciuc Mihai Ion suma de 500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 11 105 lei, pe care, însușindu-i, i-a cheltuit pentru necesități personale, nerestituindu-i și neavând intenția de a-i restitui până în prezent, cauzându-i astfel cet. Palamarciuc Mihai Ion daune în proporții considerabile.

5. Prima instanță a constatat că, tot ea, Diacon Tatiana *****, în perioada de timp de la începutul lunii noiembrie 2015, până la finele lunii mai 2016, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prezentând ca o adevărată o faptă mincinoasă, aflându-se la domiciliul său amplasat pe ***** din mun. *****, sub pretextul angajării la SRL ”Aderia” în funcție de tehnolog-cofetar și înființării unei afaceri comune profitabile în domeniul fabricării produselor din patiserie, pentru dezvoltarea căreia este necesar de noi investiții, și ca urmare l-a convins pe Deriglazov Grigore să-i transmită, inițial la 02.11.2015 bani în sumă de 1 500 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale al Moldovei echivala cu suma de 33 192,3 lei, suma de 700 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale al Moldovei

echivala cu suma de 14 059,29 lei, iar ulterior, la 17.05.2016 bani în sumă de 1 400 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale al Moldovei echivala cu suma de 31 386,88 lei, 700 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale al Moldovei echivala cu suma de 13 861,05 lei și 62 500 lei, în acest sens întocmindu-se recipise, de asemenea și în perioada de timp de la 24.11.2015 până la 30.04.2016, a însușit materie primă în sumă totală de 98 925,47 lei, însă până în prezent nu și-a onorat obligațiunile, neînființând afacerea comună și nici nu a restituit mijloacele bănești primite, astfel cauzându-i părții vătămate Deriglazov Grigore o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 253 924,99 lei.

6. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Dorfman Igor, în interesele inculpatei Diacon Tatiana, în termen legal, a declarat apel împotriva sentinței instanței de fond, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței Judecătorei ***** (sediul Centru) din 28 mai 2019, în cauza penală nr.1-87/17, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpata Diacon Tatiana ***** să fie achitată pe faptul incriminării infracțiunilor prevăzute de art.art.190 (1), 190 alin.(5) și 190 alin.(5) din Codul penal, din motivul, că acțiunile acesteia nu conțin elementele infracțiunilor ce i se incriminează.

7. În motivarea apelului a indicat că, în prezentul proces penal, inculpata Diacon Tatiana a pledat nevinovată, poziție care o menține până în prezent. La cauza penală nu au fost dobândite și administrate careva probe obiective și pertinente, ce ar permite recunoașterea acesteia vinovat de comiterea infracțiunilor ce i se incriminează. Astfel, în sentința contestată, instanța de fond s-a limitat doar la citarea și expunerea declarațiilor celor ascultați în procesul cercetării judecătorești, enumerarea unor acte procesuale, așa cum au fost expuse în rechizitoriu, fiind recunoscute drept probe, care ar confirma vinovăția inculpatei Diacon Tatiana în comiterea infracțiunilor de escrocherie. Instanța de fond în totalmente a ignorat poziția inculpatei în cadrul procesului, aprecierile date probatorului de către apărare, nu au fost contrazise cu careva argumente, nefiind nici expuse în sentința de condamnare. Faptul dat demonstrează, că atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată au încălcat dreptul inculpatei la un proces echitabil și principiul prezumției nevinovăției. Or, respingerea poziției apărării în procesul penal, este o dovadă în plus că instanța de fond s-a conformat la emiterea sentinței doar la poziția acuzării, astfel ignorând orice dubii în probarea acuzării aduse inculpatei, care în mod normal urmau a fi interpretate în favoarea acesteia (alin.(3) art.8 din Codul de procedură penală).

8. Susține că, apărarea, în discursul din susținerile verbale, nu s-a limitat doar la citarea actelor, așa cum a făcut-o instanța de fond, ci a dat o apreciere concretă acestora din punct de vedere al pertinentei, cu expunerea succintă a împrejurărilor care au fost stabilite și care confirmă nevinovăția inculpatei în comiterea infracțiunilor incriminează. Consideră că, la procesele penale inițiate în privința lui Diacon Tatiana, vădit neîntemeiat s-a recurs la acuzarea acesteia de comiterea unor infracțiuni, fără a se avea în acest sens probe suficiente și convingătoare, luându-se la baza acuzațiilor probe subiective (în special doar a persoanelor cărora li s-a atribuit statut procesual de părți vătămate), care nu pot fi apreciate ca obiective și pertinente, făcându-se concluzii în mare parte doar pe

presupunerii în scopul acuzării ilegale a inculpatei de comiterea infracțiunilor de escrocherie, care în realitate nu au fost comise.

9. Menționează că, din start se afirmă că, Diacon Tatiana ar fi avut intenția de a obține careva venituri ilegale și a planificat obținerea unui credit bancar, fără intenție de a-l restitui, cu punerea în gaj a bunurilor imobile ale altor persoane, ce nu-i aparțin. Această afirmație nu și-a găsit confirmarea, este una bazată pe niște presupunerii, nefiind dovedită intenția lui Diacon Tatiana de a obține careva venituri ilegale. În cadrul cercetării judecătorești, inculpata a declarat, că având intenția de a dezvolta cu soțul său o afacere, au convenit cu Donica Iurie la înființarea unei întreprinderi (a.2010), care ulterior a fost denumită și înregistrată ca SRL "Aliprof-Prim", ultimul devenind fondator și administrator al acestei întreprinderi. Ulterior, au recurs la procedura obținerii unui credit bancar pentru dezvoltarea afacerii, inclusiv și pentru stingerea unei datorii bănești față de Donica Iurie, fapt convenit cu acesta anticipat. În mare parte la organizarea acestor activități și intenții, a participat soțul dnei Diacon Tatiana - Diacon Nicolae, care a avut careva înțelegeri cu Donica Iurie în particular. Faptul dat a fost confirmat în instanța de judecată și de către martorul Donica Iurie. Deci, deja la etapa dată, prin probele administrate, se exclude afirmația, precum că Diacon Tatiana ar fi avut intenția de a obține careva credit bancar, fără intenția de a-l restitui, ci doar a însuși mijloacele financiare și a le folosi pentru sine personal. Or, în situația creată, aceasta nu a intuit de a obține personal, pe numele său, creditul bancar, iar înțelegerea privind contractarea unui credit bancar nu a aparținut doar acesteia (ci, soțului și lui Donica Iurie).

10. În continuare explică, că reieșind din necesitatea gajării unor bunuri, condiție impusă de bancă, Diacon Tatiana și soțul acesteia, s-au adresat familiei Tabacari (nu pentru prima oară, după cum s-a stabilit). Această rugămintă nu a fost pentru prima dată, or familia Tabacari a mai gajat și anterior (declarațiile inculpatei) bunurile imobile, Diacon Tatiana și familia acesteia obținând credite și împrumuturi, care ulterior au fost rambursate. Deci, în situația dată, s-a stabilit, că între membrii familiilor Diacon și Tabacari, pe lângă relații de vecinătate, au mai existat și relații de încredere și ajutor reciproc. Cu atât mai mult, că din cuvintele inculpatei anterior, după primirea unor împrumuturi sau credite, familiei Tabacari li se transmitea anumite sume de bani nerambursabile. În situația dată, nu se constată careva fapte de inducere în eroare a familiei Tabacari sau de prezentare ca adevărate a unor fapte mincinoase. Din contra, din declarațiile inculpatei se atestă că aceasta, adică Diacon Tatiana, până în iulie 2011, a acordat ajutor, inclusiv și financiar familiei Tabacari privind soluționarea unor probleme cu imobilul acestora, intenționa chiar să-i acorde ulterior și un ajutor financiar chiar din veniturile afacerii ce urma a fi dezvoltată în baza creditului ce urma a fi primit de SRL "Aliprof-Prim". Totodată, din declarațiile martorului Donica Iurie se constată că, soțul lui Diacon Tatiana - Diacon Nicolae, în anul 2010, avea o datorie în bani față de el și acesta intenționa să și-o recupereze din creditul bancar, ce urma a fi acordat întreprinderii pe care o gestiona personal. Or, și în aceste împrejurări se constată că Diacon Tatiana nicidecum nu putea să urmărească intenția de a obține personal și pentru sine un credit bancar și ulterior să-l însușească. Deci, un șir de persoane și anume familia Diacon, Tabacari și Donica Iurie urmăreau anumite scopuri și interese de ordin personal, în partea

ce se referă la distribuirea banilor din creditul bancar ce urma a fi obținut de SRL "Aliprof-Prim", dezvoltarea afacerii (familia Diacon și Donica Iurie), stingerea unei datorii (familia Diacon și Donica), obținerea unui bonus și unui ajutor financiar (familia Tabacari).

11. Mai relatează că, în continuare, prin acuzarea adusă lui Diacon Tatiana, se mai indică, că chipurile aceasta l-a indus în eroare și pe Donica Iurie. Nefiind expuse careva fapte întru confirmarea acestei afirmații, nu este clar prin ce acțiuni sau fapte l-ar fi indus în eroare, or, este cert, că Donica Iurie a fost de acord să fie deschisă o firmă cu activități în domeniul patiseriei, fapt care a fost realizat, a fost de acord și și-a dorit obținerea pentru întreprindere a unui credit, apt care ulterior s-a realizat, intenționa, ca din creditul bancar obținut să primească o sumă de bani pentru stingerea datoriei bănești a familiei Diacon față de sine, fapt care ulterior s-a și realizat. Deci, acesta, a acționat având anumite scopuri bine determinate și urma să cunoască, că în calitate sa de administrator al unei întreprinderi are și anumite obligațiuni legate de administrarea firmei și gestionarea mijloacelor financiare, urma să cunoască că poate purta răspundere pentru anumite acțiuni comise în detrimentul acestei întreprinderi. Or, din materialele cauzei penale, se constată că Donica Iurie personal a semnat la bancă cereri privind acordarea de credite întreprinderii ce o gestiona, în sumă de 1 mln. lei și 600 mii lei (copiile cererilor sunt anexate la materialele cauzei penale). Astfel, nici afirmația menționată mai sus, formulată în acuzarea adusă lui Diacon Tatiana, nu-și regăsește confirmarea. La materialele cauzei penale este anexat și copia contractului de ipotecă din 26 iulie 2011, încheiat notarial de către BC "EuroCreditBank" SA - în calitate de "creditor ipotecar" și Tabacari Ala, Tabacari Simion - în calitate de "debitori ipotecari". Conform prevederilor acestui contract, se menționează, că BC "EuroCreditBank" SA acordă SRL "Aliprof-Prim" un credit în sumă de 500000 lei, iar debitorii își exprimă acordul lor expres de a institui în favoarea creditorului ipotecar ipoteca asupra bunurilor imobile ce le aparțin cu drept de proprietate. Contractul dat a fost semnat de ambii membri ai familiei Tabacari, în prezența notarului și reprezentantului băncii, fiind cunoscuți cu obligațiile ce le au, declarând că sunt cunoscuți cu conținutul contractului de credit. Astfel de contracte aceștia au semnat și anterior și această procedură le-a fost bine cunoscută la ziua menționată. Astfel, prin semnarea contractului de ipotecă, Tabacari Ala și Tabacari Simion și-au asumat toate riscurile, ce reiese din aceste relații de ordin civil.

12. Declară că, în afară de aceasta, la materialele cauzei penale a fost anexată și declarația din 01 iulie 2011, pe care au făcut-o Tabacari Ala și Tabacari Simion la BC "EuroCreditBank" SA, prin care au confirmat, că li s-au adus la cunoștință prevederile legislației civile și cele ce reglementează relațiile de ipotecă, în legătură cu punerea în gaj a bunurilor imobile ce le aparțin. Or, prin acestea, se combat declarațiile lui Tabacari Ala și Tabacari Simion, în parte ce se referă, că ar fi fost duși în eroare, nu au cunoscut suma creditului ce se acorda ș.a. Declarațiile lor sunt subiective și urmau a fi apreciate corespunzător de instanța de judecată la emiterea sentinței. Contractul de credit, din partea debitorului, a fost semnat de către administratorul SRL "Aliprof-Prim", Donica Iurie și corespunzător creditul a fost acordat firmei date și nicidecum lui Diacon Tatiana, ca această să poată dispune direct și necondiționat de mijloacele financiare. Cu atât mai

mult, aceasta în firma dată nu ocupa nici o funcție, care i-ar fi acordat careva drepturi de dispunere sau gestionare a mijloacelor financiare. Aceste drepturi aparțineau în exclusivitate administratorului firmei, lui Donica Iurie. Or, odată ce se afirmă, că Diacon Tatiana a ridicat de pe conturile firmei mijloacele financiare în sumă de 500 mii lei, urmau a fi aduse și careva probe în acest sens. Astfel de probe nu se regăsesc în materialele cauzei penale, nu au fost administrate de organul de urmărire penală sau acuzare. Faptul ridicării mijloacelor bănești de pe contul SRL "Aliprof-Prim" nu a fost investigat, nu s-a stabilit împrejurările în care au fost cheltuite sau ridicate mijloacele bănești din creditul acordat acestui agent economic. Deci, cum ar fi fost posibil ca Diacon Tatiana să însușească suma de 500 000 lei de pe contul SRL "Aliprof-Prim", nu este stabilit. Careva declarații în acest sens, fostul administrator al acestei firme, Donica Iurie - nu a făcut. Din contra, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit, că o parte din mijloacele financiare, care au fost decontate pe contul firmei în calitate de credit bancar, cu o anumită destinație, au fost însușite de însăși administratorul acestei întreprinderi, adică de către Donică Iurie. Acesta, fiind cunoscut cu prevederile contractului de credit menționat, cunoscând scopurile pentru care a fost acordat creditul bancar, a declarat și instanței de judecată, că după acordarea creditului, a fost la bancă când s-a ridicat suma de aproximativ 175 000 lei, pe care și-a luat-o pentru sine. Adică, acesta a însușit (chiar dacă ar fost careva înțelegeri de stingere a unor datorii) mijloace financiare și i-a folosit în interese personale.

13. Consideră că, în acest caz, organul de urmărire penală nu urma să se autosesizeze în acest sens, fiind recunoscut faptul folosirii bunurilor în interes material de către administratorul întreprinderii comerciale. Or, urma a se investiga și prezența în acțiunile lui a elementelor unor infracțiuni, legate de încălcarea legislației la acordarea creditelor bancare. Toate aceste argumente au fost ignorate de instanța de judecată la adoptarea sentinței, iar organul de urmărire penală în genere nu le-a atras nici o atenție. Cu atât mai mult, din declarațiile inculpatei Diacon Tatiana s-a stabilit că, Donica Iurie ar fi retras din conturile firmei ce o gestiona o sumă de aproximativ 270 000 lei, adică una mai mare decât a declarat în fața instanței și a recunoscut-o (Donica Iurie). Or, nici acest fapt nu a fost investigat. Acuzarea măcar nici nu a insistat privitor la ascultarea suplimentară a așa-numitului martor în prezentul proces penal, cum ar fi Donica Iurie. Cine l-ar fi impus pe el să ridice banii din creditul bancar și să-i însușească, dacă aceasta nu și-ar fi dorit doar dumnealui. Din momentul obținerii acestui credit bancar, anume Donica Iurie a avut obligația, ca mijloacele financiare să fie folosite după destinația pentru care au fost acordate, dar nu pentru a fi însușite, inclusiv de el personal. Odată, ce sunt probe ce confirmă, că o parte din banii din creditul acordat au fost însușiți (170 sau 270 mii lei), din care considerente se afirmă că toată suma a fost ridicată și însușită de Diacon Tatiana, dacă aceasta nici măcar nu avea dreptul de a ridica mijloace financiare de la această firmă.

14. Invocă, că la cauza penală nu au fost ridicate careva documente bancare ce ar fi confirmat în ce scopuri au fost folosiți banii din acest credit de către SRL "Aliprof-Prim". Or, această posibilitate o are doar organul de urmărire penală și nicidecum alte părți în procesul penal. În conformitate cu prevederile art.art.58 și 59 din Codul de

procedură penală, în calitate de victimă sau parte vătămată sunt recunoscute persoanele fizice sau juridice, cărora prin infracțiune li s-a cauzat un prejudiciu moral sau material. Prin acuzarea dusă lui Diacon Tatiana, se afirmă că aceasta a ridicat suma de 500 000 lei din conturile SRL "Aliprof-Prim", a însușit și folosit în interese personale. Deci, din acuzarea adusă reiese, că au fost însușiți banii unei persoane juridice (SRL "Aliprof-Prim") și ca rezultat au fost cauzate prejudicii materiale unor persoane fizice (Tabacari Ala și Tabacari Simion). Însă, urmează a se reține că, SRL "Aliprof-Prim", în prezentul proces penal nu are nici o calitate prevăzută de legislația procesual-penală în vigoare. Or, în cazul în care se i-a în considerație faptul, că ulterior familia Tabacari a înstrăinat imobilele care au fost puse în gaj, în legătură cu acordarea creditului SRL "Aliprof-Prim", atunci afirmă, că aceasta s-a efectuat în baza unor contracte legale, care nu au fost anulate, cu acordul proprietarilor, care și-au asumat riscurile care reiese din contractele de ipotecă și gaj. În cazul de față, urma a se investiga unde au fost cheltuiți banii SRL "Aliprof-Prim", obținuți din creditul din 26 iulie 2011, cine și cum i-a gestionat, odată ce se afirmă, că suma creditului a fost ridicată și însușită. Totodată, careva probe ce ar demonstra ridicarea și însușirea de către Diacon Tatiana a cărorva sume din conturile acestei firme, nu au fost prezentate, afirmația din acuzare rămânând una declarativă, neprobată și nefondată și constituie o acuzare în totalmente ilegală. Cu atât mai mult, că se afirmă că au fost sustrași banii unuia, dar prejudicii au fost cauzate altuia. În aceste condiții, acest capăt de acuzare adus lui Diacon Tatiana, este unul neîntemeiat, ilegal, neprobat, neinvestigat, iar aceasta urma a fi achitată de instanța de fond, din lipsa în acțiunile ei a elementelor infracțiunii incriminate.

15. Susține că, în probarea faptelor expuse mai sus, ce se referă la încrederea care a existat între familiile Diacon și Tabacari, a solicitat instanței de judecată să ia în considerație documentele prezentate de apărare în interesele lui Diacon Tatiana și anume: contractul de împrumut din 14 iulie 2009, prin care Diacon Tatiana a luat împrumut suma de 13 400 euro de la Vlasov Eleonora; contractul de ipotecă din iulie 2009 încheiat de Vlasov Eleonora și Tabacari Ala cu Tabacari Simion debitori ipotecari; extrasul din Registrul Bunurilor Imobile pe imobilul din str. *****, *****, ce confirmă ipotecarea bunului pentru suma de 450000 lei la 25.01.2007; contractul de împrumut din 09 februarie 2011, încheiat dintre Buciuceanu Vladislav și Diacon Tatiana pe suma de 35 000 euro; contractul de ipotecă din 09 februarie 2011 încheiat între Buciuceanu Vladislav și creditorii ipotecari Tabacari Ala și Tabacari Simion, cu grevarea cu ipotecă a imobilelor ce le aparțin ultimilor, pentru suma de 35 000 euro împrumutată de Diacon Tatiana. Or, toate acestea, dovedesc cele declarate de către inculpata Diacon Tatiana pe acest capăt de acuzare și infirmă unele declarații ale familiei Tabacari, care au negat faptul gajării anterior a imobililor sale în interesele familiei Diacon.

16. Cu referire la acuzarea în baza art.190 alin.(1) din Codul penal, pe faptul comiterii escrocheriei în cazul Palamarciuc Mihai Ion, indică, că, Diacon Tatiana, este acuzată de faptul, că la 21 iulie 2016, în mun. *****, prin inducere în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă, sub pretextul privatizării apartamentului nr.42 din *****, l-a convins și a primit de la Palamarciuc Mihai Ion suma de 500 euro, cauzându-i daune în proporții considerabile. Consideră că nici acest capăt de acuzare nu și-a regăsit

confirmarea prin careva probe obiective și convingătoare, fapt ce denotă lipsa în acțiunile lui Diacon Tatiana a elementelor infracțiunii incriminate.

17. Menționează că, inculpata Diacon Tatiana la această acuzație a declarat, că în anul 2016 a făcut cunoștință cu dna Chișlari Lidia, care fiind o persoană înstărită și bolnavă, domiciliu de una singură în apartamentul nr.42 din *****, mun. *****. Ulterior, aceasta a trecut cu traiul la domiciliul lui Diacon Tatiana și a mamei sale, Bînzari Larisa, inclusiv rămânând și la întreținerea acestora. Ulterior, tot în anul 2016, Chișlari Lidia a perfectat notarial o procură pe numele lui Bînzari Larisa (este anexată la materialele cauzei penale), prin care i-a acordat drepturi privitor la spațiul locativ menționat mai sus, inclusiv dreptul de a semna contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului. Faptul dat a fost necesar din motivul necesității restabilirii documentelor cadastrale pentru apartament și privatizarea acestuia. Inculpata a declarat în ce circumstanțe a făcut cunoștință cu Palamarciuc Mihai, căruia urma să-i fie vândut ulterior apartamentul dat, după perfectarea documentelor corespunzătoare. În urma negocierilor, au ajuns la o înțelegere reciprocă, ca Palamarciuc Mihai să-i transmită lui Diacon Tatiana suma de 500 euro, în calitate de avans, bani care ulterior au fost cheltuiți pentru achitarea datoriilor pe spațiul locativ menționat și pentru taxe la perfectarea documentelor necesare. Ulterior, procedura dată s-a tergiversat, fapt de care a fost nemulțumit Palamarciuc Mihai, care a și depus în privința acesteia o plângere la organele de drept. Inculpata a mai menționat că, acestuia i s-a propus să treacă cu traiul în apartamentul lui Chișlari Lidia, însă acesta a refuzat, iar la moment apartamentul urmează să treacă în posesia și proprietatea mamei sale - Bînzari Larisa.

18. Mai invocă, că audiat în calitate de parte vătămată, Palamarciuc Mihai a menționat că banii i-a transmis lui Diacon Tatiana pentru suportarea cheltuielilor de privatizare a apartamentului pe care intenționa să-l procure, chipurile și ca împrumut. La acest capăt de acuzare a fost audiat și martorul Racu Andrei, care a confirmat cele expuse mai sus, declarând, că Palamarciuc Mihai a transmis suma de 500 euro în calitate de arvună, fiindcă dorea să procure apartamentul menționat mai sus, fiind întocmită și o recipisă corespunzătoare. În situația menționată, părțile au avut careva înțelegeri, fiind constatate niște relații ce anticipează încheierea unui contract, fiind cunoscute cu impedimentele care erau la cel moment. Or, în cazul dat, Palamarciuc Mihai, urma să folosească de prevederile legislației civile, ce reglementează relațiile de împrumut sau privitor la arvună, pentru a-și restitui mijloacele financiare.

19. Susține că, inculpata este de acord să restituie acestuia mijloacele financiare ce le-a primit, cu suportarea consecințelor ce reiese din relațiile civile menționate mai sus. Această obligația a sa nu și-a putut-o realiza, din motivul că un șir de probleme de ordin personal și financiar. În acest context, relațiile ce s-au stabilit între Palamarciuc Mihai și Diacon Tatiana în partea transmiterii de către primul acesteia a sumei de 500 euro, urmează a fi examinate în ordine civilă. În legătură cu aceasta, acțiunile lui Diacon Tatiana în această parte nu conțin elementele infracțiunii de escrocherie, fapt în legătură cu care aceasta urmează a fi achitată.

20. Opinează că, instanța de fond a ignorat în totalmente împrejurările stabilite, care demonstrează faptul existenței unor relații de ordin economic, care nu au nimic

comun cu acuzarea unei persoane de comiterea unei escrocherii. Or, s-a constatat cert cu totul alte împrejurări, diferite celor formulate în actul de acuzare. S-a stabilit cu certitudine, că această acuzare vine ca o continuitate a nemulțumirilor din partea lui Deriglazov Grigore, legat de eșecul (în special din vina acestuia) a afacerii care ar fi fost inițiată de membrii familiei lui în comun cu Bînzari Larisa și Diacon Tatiana. Această nemulțumire ar reieși din faptul, că ar fi investit mijloace bănești în renovarea unei secții de producere a produselor de patiserie, pe care o dețineau Bînzari Larisa și Diacon Tatiana, inclusiv și în materie prima, cheltuieli care ulterior nu au fost recuperate sau parțial au fost recuperate, odată cu încetarea procesului de producere.

21. Argumentează că, la prezenta cauză penală nu a fost demonstrat scopul lui Diacon Tatiana de a dobândi ilicit careva mijloace bănești sau alte bunuri de la Deriglazov Grigore sau inducerea acestuia în eroare cu privire la împrejurările la care se face trimitere în actul de acuzare. Or, este stabilit cert (declarațiile lui Deriglazov Grigore, Bînzari Larisa și Diacon Tatiana), că inițiativa de a redeschide secția de producere a produselor de patiserie de la domiciliul ultimilor, a aparținut lui Bînzari Larisa și Deriglazov Marina (mama părții vătămate). Familia Deriglazov a fost de acord să suporte cheltuielile pentru achitarea datoriilor la serviciile comunale a secției de producere de la domiciliul lui Bînzari Larisa și Diacon Tatiana, și pentru perfectarea actelor necesare. În legătură cu aceasta, Bînzari Larisa a și primit personal de la Deriglazov Grigore sumele de 1500 euro și 700 dolari SUA la 02 noiembrie 2015, bani care ulterior au fost cheltuiți în scopurile și pentru necesitățile menționate mai sus. În legătură cu aceasta a fost întocmită o recipisă, care a și fost semnată de către Bînzari Larisa, care a fost anexată și la materialele cauzei penale. Faptul dat confirmă, că Diacon Tatiana nu a primit de la Deriglazov Grigore sumele menționate și faptul dat nu poate fi incriminat lui Diacon Tatiana, precum că ar fi însușit aceste sume de bani.

22. Relatează că, în partea ce se referă la sumele menționate, precum că ar fi fost primite de către Diacon Tatiana în baza recipisei din 17 mai 2016, inculpata a declarat, că nu ar fi primit aceste sume de bani de la Deriglazov în calitate de împrumut. Or, recipisă dată a fost întocmită de către Diacon Tatiana, după ce a fost stopat procesul de producție, la insistența lui Deriglazov Grigore, care ar fi insistat la acesta, fiind inclusă și suma de 62500 lei, care au fost cheltuiți pentru servicii comunale, achitarea salariilor angajaților. Inculpata a declarat că careva sume de bani în valută ea de la Deriglazov nu a primit, or acestea figurează în recipisă din 17 mai 2016, din motivul, că ultimul ar fi afirmat, că recipisă scrisă de Bînzari Larisa nu ar avea careva valoare juridică în instanțele de judecată. Adică, Deriglazov Grigore în plângerea sa a invocat nefondat, că chipurile de două ori ar fi transmis bani în valută.

23. Consideră că, sumele de bani menționate mai sus nu pot fi incriminate ca însușite de către Diacon Tatiana din motivele expuse mai sus, or aceste pretenții din partea lui Deriglazov Grigore au apărut ca rezultat a eșuării activității de producere a produselor de patiserie și întreruperii activității întreprinderii acestuia în această parte. Reieșind din declarațiile inculpatei și martorului Bînzari Larisa, faptul dat se datorează în mare parte atitudinii lui Deriglazov Grigore față de modalitatea formării prețurilor la produsele de patiserie, care urmau a fi realizate. Faptul existenței activității firmei lui

Deriglazov Grigore în domeniul acesta se confirmă prin documentele anexate la materialele cauzei (facturile fiscale), corespondența ”Viber” între acesta și Diacon Tatiana. Faptul dat s-a confirmat și în urma percheziției efectuate la domiciliul lui Diacon Tatiana, unde au fost depistate rămășițe alterate ale materiei prime, cutii pentru ambalare și altele, care au rămas după încetarea producerii. Conform facturilor anexate se confirmă și faptul vânzării produsului finit, cât și faptul renunțării de la primirea unor cantități anumite de produse, care au fost fabricate. Or, în cazul dat, toate divergențele ce au apărut privitor la activitatea firmei SRL ”Aderia” în partea producerii produselor de patiserie, în care au fost implicați membrii familiei lui Deriglazov Grigore și Diacon Tatiana, urmau a fi rezolvate reieșind din atribuțiile și obligațiile fiecărui din cei implicați, inclusiv cu tragerea la răspundere materială a angajaților, dacă activau oficial. Depunerea de către Deriglazov Grigore a unei cereri de tragere la răspundere penală în privința lui Diacon Tatiana, nu este decât o metodă de a încerca să-și restituie careva cheltuieli pentru afacerea eșuată, în special din vina proprie și cred că și o metodă de răzbunare din careva motive inexplicabile. Or, și în acest caz, constată, că toți figuranții și-au asumat careva riscuri ale afacerii pe care au inițiat-o. Modalitatea în care Deriglazov Grigore a dobândit recipisa datată cu 17 mai 2016 de la Diacon Tatiana nu suferă nici o critică. Prin aceasta s-au ascuns împrejurările și scopurile reale în care și pentru care acesta a suportat cheltuieli financiare. Or, recipisa dată conține mențiunea despre un împrumut acordat lui Diacon Tatiana, prin care, după cum s-a menționat se ascund cheltuielile ce au fost suportate în afacerea cu patiseria eșuată după o anumită perioadă de timp.

24. Menționează că, reieșind din împrejurările stabilite la acest capăt de acuzare, probele administrate și documentele anexate, în acțiunile lui Diacon Tatiana lipsesc careva elemente ale componenței escrocheriei, fapt pentru care urma a fi achitată. Este imposibil de a califica acțiunile unei persoane concrete drept escrocherie, în cazul eșuării unei careva activități legate de inițierea sau desfășurarea unei afaceri în comun, adică cu implicarea mai multor persoane, dacă nu au fost stabilite concret cazuri de însușire a cărorva bunuri materiale sau mijloace financiare. Or, în cazul stabilirii unor astfel de cazuri, ar fi vorba de calificarea acțiunilor persoanei vinovate în baza unor altor componente de infracțiune - delapidarea averii străine, cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, distrugerea sau deteriorarea bunurilor ș.a.

25. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel ***** din 30 mai 2022, s-a admis apelul apărătorului Dorfman Igor în interesele inculpatei Diacon Tatiana, declarat împotriva sentinței Judecătorei ***** (sediul Centru) din 28 mai 2019. S-a încasat , inclusiv și din oficiu conform art. 409 alin.(2) din Codul de procedură penală, sentința Judecătorei ***** (sediul Centru) din 28 mai 2019 și se pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Diacon Tatiana recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, s-a liberat de pedeapsa penală, în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală. În temeiul art. 84 alin.(1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate în temeiul art. 190 alin.(5) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Tabacari Ala) și art. 190 alin.(5) din Codul

penal (episodul cu partea vătămată Derilazov Grigore), s-a stabilit definitiv inculpatei Diacon Tatiana, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 1 (una) lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, legată de gestionarea întreprinderilor comerciale, pe un termen de 5 (cinci) ani cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, de tip închis. Termenul executării pedepsei inculpatei Diacon Tatiana de calculat din momentul reținerii.

26. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2023 s-a admis recursul ordinar declarat de către avocatul Belinschi Maxim, în numele inculpatei Diacon Tatiana, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel ***** din 30 mai 2022, în cauza penală în privința lui Diacon Tatiana ***** , și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

27. În cadrul ședinței instanței de apel, *procurorul Plîngău ****** a pledat pentru respingerea cererii de apel înaintată de avocat, în interesele inculpatei ca fiind nefondată. *Avocatul Pavliuc Ghenadie, în interesele inculpatei Diacon Tatiana* a solicitat admiterea apelului declarat din motivele de fapt și de drept invocate. *Avocatul părții vătămate Cernolev Ion, și nemijlocit partea vătămată Tabacari Ana* au cerut respingerea cererii de apel și menținerea sentinței instanței de fond, fără modificări. *Inculpata Diaconu Tatiana*, fiind citată legal, nu s-a prezentat, înaintând o cerere de amânare a ședinței de judecată, care prin încheiere protocolară a fost respinsă ca neîntemeiată, în condițiile în care pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel au fost înaintate mai multe cereri de amânare atât de către inculpată cât și de către avocatul acesteia, Colegiul penal stabilind că, amânarea formulată pentru ședința din 18.11.2024 fiind una abuzivă și neprobată cu referire la circumstanțele expuse, la caz echitatea procesului fiind respectată prin amânarea multiplelor ședințe de judecată la solicitarea apărării precum și asigurarea ex officiu a unui avocat în interesele inculpatei. *Părțile vătămate Palamarciuc Mihai și Deriglazov Grigore*, la ședința de judecată nu s-au prezentat, fiind înștiințate legal, motivele neprezentării nefiind comunicate instanței de apel, în temeiul art. 321, 323, coroborat cu art. 412 alin.(5)-(7) din Codul de procedură penală, Colegiul penal a dispus examinarea cauzei penale în lipsa părților absente.

28. La data de 09.01.2025, avocatul Osoian Lilian, din numele inculpatei Diacon Tatiana a înaintat cerere privind reluarea cercetării judecătorești în cadrul cauzei penale pendinte, invocând necesitatea asigurării dreptului la apărare și egalitate a armelor, în ipoteza garantării echității procedurilor penale statuate de art. 6 din CEDO, prin examinarea inclusiv a circumstanțelor excepționale rezultate din actele medicale eliberate după data examinării cauzei în lipsa persoanei inculpate și a apărătorului ale. Reiterând prevederile Codului de procedură penală și jurisprudența CtEDO în materie, menționează că, persoana inculpată nu s-a prezentat din motive excepționale, nu a reușit să-și pregătească apărarea sa și nici nu a fost reprezentată de apărătorul său ales.

29. Analizând motivele invocate de avocat în cererea formulată, cu raportare la prevederile Codului de procedură penală pertinente, instanța de apel apreciază solicitarea de reluare a cercetării judecătorești înaintată ca fiind neîntemeiată și pasibilă respingerii,

or, argumentele reiterate cu referire la faptul că, inculpata nu s-a prezentat din motive excepționale, nu a reușit să-și pregătească apărarea sa și nici nu a fost reprezentată de apărătorul său ales urmează a fi apreciate ca fiind neîntemeiate în circumstanțele în care, cum supra s-a menționat, echitatea procesului a fost respectată prin amânarea multiplelor ședințe de judecată la solicitarea apărării precum și asigurarea ex officio a unui avocat în interesele inculpatei, iar, instanța de judecată a întreprins toate măsurile de a fi examinată cauza penală în termen rezonabil, nefiind afectat accesul la justiție și dreptul la apărare a inculpatei în prezenta cauză penală.

30. *Colegiul penal, audiind participanții prezenți, examinând materialele cauzei penale, admite apelul declarat, casează sentința instanței de fond, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) din Codul de procedură penală, în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.*

31. *Potrivit art. 400 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.*

32. *Conform art.414 alin.(1)-(2) din Codul de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.*

33. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

34. *Potrivit art.415 alin. (1) pct. 2) lit. 2) din Codul de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

35. Totodată, Colegiul penal menționează că, necesitatea conformării indicațiilor expuse de instanța ierarhic superioară față de instanța de rejudicare, este stipulată de prevederile art. 436 alin. (2) din Codul de procedură penală, care indică expres că, pentru instanța de rejudicare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii, în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

36. La pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpata a comis anume infracțiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

37. Colegiul penal sub un prim aspect, importat soluționării cauzei și anume legea penală aplicabilă speței examinate, ulterior modificării construcției juridice a laturii obiective a infracțiunii de escrocherie, reține limitele rejudecării cauzei reflectate prin decizia Curții Supreme de Justiție, prin care a fost remisă spre rejudecare cauză.

38. Totodată, instanța de apel accentuează că, infracțiunile incriminate inculpatei Diacon Tatiana au fost săvârșite în perioada anilor 2011 - 2016, varianta tip a construcției normei juridice fiind una mai generală în raport cu dispoziția normei ulterior supusă modificărilor, fiind relevant de a face trimitere la prevederile pct. 18-21 a Deciziei de inadmisibilitate a Curții Constituționale RM a sesizării nr. 152g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 190 alin.(1) din Codul penal, care stipulează expres că, ” ... *având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Din nou, deși certitudinea este dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă. Rolul decizional conferit instanțelor de judecată urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (Del Rio Prada v. Spania [MC], 21 octombrie 2013, § 92 și §93).* Cu privire la clarificarea normelor juridice, Curtea Europeană a reținut că dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul procesului de creare a dreptului este o parte bine-consolidată și necesară a tradiției juridice în statele-părți la Convenție. Articolul 7 din Convenție nu poate fi citit ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale prin intermediul interpretării judiciare de la caz la caz, cu condiția ca evoluția care rezultă să fie conformă cu esența infracțiunii și să fie previzibilă în mod rezonabil (*Kononov v. Latvia [MC], 17 mai 2010 § 185*). În orice caz, deși ține de competența instanțelor de judecată să interpreteze și să clarifice normele legale penale, acestea nu sunt îndreptățite să recurgă la o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale. În consecință, norma penala urmărește protecția persoanei împotriva arbitrarului...”.

39. Concomitent pct.22-24 din Decizia pre citată, stabilesc că „...în varianta anterioară, escrocheria era definită ca „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere”. Testul timpului a arătat că aceste dispoziții legale au condus, prin formularea lor vagă, la instituirea unei practici judiciare prin care unele persoane erau trase la răspundere penală pentru simplul fapt al neexecutării obligațiilor civile. Această interpretare extensivă defavorabilă a legii penale a fost constatată de către Curtea Supremă de Justiție în jurisprudența sa, prin care s-a casat mai multe decizii ale instanțelor ierarhic inferioare, menționând, între altele, că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa din simplul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală (a se vedea Dosarul nr. 1ra-1644/14, 16 decembrie 2014; 1ra-940/2017, 25 iulie 2017; Dosarul nr. 1ra-9/2018, 2 februarie 2018). Astfel, Curtea admite că, prin noua redacție a articolului 190 alin. (1) din Codul penal **a fost detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul urmărind scopul eliminării acestei interpretări extensive defavorabile**. Textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte

adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean” conduce la ideea că consimțământul victimei este viciat la momentul încheierii actului juridic prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii. Autorul îi creează victimei o reprezentare falsă a realității, neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un contract încheiat nu poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie dacă nu s-a stabilit că sau folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului...”.

40. În continuare deși reflecția asupra încadrării juridice a faptei ulterior survenirii modificărilor de clarificare, colegiul penal reține *Avizul Consultativ în temeiul Protocolului Nr.16 a CEDO, privind utilizarea tehnicii „referință generală” sau „legislație prin referință” în definirea unei infracțiuni și standardele de comparație dintre legea penală în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii și legea penală modificată*, solicitat de Curtea Constituțională a Armeniei, potrivit căruia pct.86, jjurisprudența Curții nu oferă un set cuprinzător de criterii de comparare a legislației penale în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii cu legea penală modificată. Cu toate acestea, se poate trage concluzia că Curtea ține seama de împrejurările specifice cauzei, adică de faptele concrete ale cauzei, astfel cum au fost stabilite de instanțele naționale, atunci când apreciază dacă faptele săvârșite erau pedepsite în temeiul dispoziției din vigoare la momentul comiterii lor. În plus, în conformitate cu principiile generale ale jurisprudenței sale privind previzibilitatea legii în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunilor relevante, Curtea ține cont de jurisprudența instanței interne, dacă există, elucidând noțiunile folosite în legislația în vigoare la acea vreme (*a se vedea G. împotriva Franței, citată mai sus, §§ 25-26, și Berardi și Mularoni, citată mai sus, §§ 46-56*). Astfel, *compararea dintre legea penală în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii și legea penală modificată trebuie efectuată de către instanța competentă, nu prin compararea definițiilor infracțiunii în abstract, ci având în vedere la circumstanțele specifice cazului.*

41. Chiar dacă *principiul concretizării* a fost dezvoltat în cauzele referitoare la modificarea pedepselor relevante, Curtea, având în vedere considerentele expuse mai sus (a se vedea punctele 87-88), consideră că același principiu se aplică și cauzelor care implică o comparație *între definirea infracțiunii la momentul săvârșirii acesteia și o modificare ulterioară*. Totodată, Curtea este de părere că, pentru a stabili dacă, în sensul articolului 7 din Convenție, o lege adoptată după ce se presupune că a fost săvârșită o infracțiune este mai mult sau mai puțin favorabilă acuzatului decât legea care era în vigoare la momentul presupusei săvârșiri a infracțiunii, trebuie avute în vedere circumstanțele specifice cauzei (*principiul concretizării*). Dacă legea ulterioară este mai severă decât legea care era în vigoare la momentul pretinsei săvârșiri a infracțiunii, aceasta nu poate fi aplicată.

42. Prin urmare colegiul penal aplicând direct principiul concretizării, cauzei penale examinate, reține că, prin noua redacție a articolului 190 alin. (1) din Codul penal a fost detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul urmărind scopul

eliminării acestei interpretări extensive defavorabile, totodată construcția juridică a dispoziției normei juridice a fost îngustată (*din acțiunea adiacentă cu caracter general înșelăciune și abuz de încredere*), operând ultraactiv în favoarea inculpatului, ținând cont de esența faptei, totodată necătând la limitele rejudecării cauzei stabilite prin decizia Curții Supreme de Justiție, Colegiul penal urmează a le reține prin aplicare.

43. Prin Ordonanța procurorului din 28.09.2018, **învinuirea inculpatei a fost completată** potrivit dispozițiilor art.190 a Codului Penal cât și a Legii nr.179 din 26.07.2018,. (f.d.202-206, vol. IV)

Cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Palamarciuc Mihai).

44. Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că, Diacon Tatiana a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

45. Fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond, inculpata Diacon Tatiana vina nu a recunoscut, și a declarat, pe episodul art.190 alin. (1) din Codul penal (partea vătămată Palamarciuc Mihai) că, cu Palamarciuc Mihai a făcut cunoștință prin intermediul unui cunoscut comun pe nume Andrei, care știa că ea cu mama sa au scos un apartament la vânzare. Apartamentul, care era scos în vânzare îi aparținea Lidiei Chișlari, care se afla la întreținerea lor și locuia la ei în casă. La începutul anului 2016, într-o duminică la biserică a făcut cunoștință cu o doamnă pe nume Tatiana. Ea era vecina doamnei Chișlari Lidia. Doamna cu care a făcut cunoștință i-a comunicat despre Chișlari Lidia că, aceasta a suferit un insult, se mișca foarte greu și ar fi bine să facă o pomană la ea acasă. S-au deplasat în acea zi la ea, iar apoi pe parcurs de două luni se deplasau la ea acasă, ea personal sau mama sa, se duceau și îi duceau mâncare. Peste două luni Chișlari Lidia, a căzut jos și s-a lovit și a interpellat la Centrul de descarcerare a ușilor, fiind ajutată de persoanele din cadrul Centrului, și atunci ea le-a telefonat ca să vină la ea. Când au venit la ea, d. Chișlari a rugat să nu o lase singură și atunci au hotărât să o ia acasă la ei, deoarece ea le-a spus că, nu are pe nimeni. Fiica ei deceda-se înainte cu 3 luni de a face cunoștință cu ea. Au luat-o la ei. Peste o lună când se făcuse bine au vrut să o ducă înapoi la ea acasă, dar ea începuse a plânge și le-a rugat să nu o ducă înapoi, spunându-i că le donează apartamentul său, iar ei să aibă grijă de ea. Au mers la un notar pentru a perfecta un contract de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață. Când au mers la notar au prezentat buletinul în original a doamnei Chișlari Lidia. Notarul a căzut de acord să meargă acasă și să discute cu ea personal. Când notarul a venit la ei acasă, a discutat cu Lidia Chișlari, care avea vârsta de 70 ani, notarul i-a explicat că nu poate încheia un contract cu condiția întreținerii pe viață, deoarece nu este privatizat apartamentul. Tot atunci, Chișlari Lidia a rugat notarul să perfecteze un act prin care ea, Diacon Tatiana cu mama sa ar putea obține acel contract de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață. Notarul a întocmit pe numele mamei sale care era de o vârstă cu Chișlari Lidia, o procură generală, cu dreptul de a ridica actele necesare, dreptul de privatizare și cu drept de vânzare a apartamentului. Actele pe apartament erau pierdute și ei au început restabilirea acestora. Au restabilit certificatele de deces a fiicei și a soțului doamnei, au depus la arhiva municipală o cerere pentru ridicarea ordinului pe

apartament. La OCT au obținut planul apartamentului și apoi toate actele le-au obținut treptat. Intre timp făcuseră cunoștință cu d. Palamarciuc, prin intermediul cet. Andrei, care știa situația. Această situație i-a explicat-o și lui Palamarciuc, și i-a propus să locuiască în acest apartament pentru că acesta locuia la gazdă. Mihai Palamarciuc a fost și a văzut apartamentul, însă a refuzat să locuiască în acel apartament, deoarece era nevoie de reparație și până nu avea actele respective, nu dorea să investească în reparație. Înainte de a-i transmite un avans, M. Palamarciuc s-a prezentat cu un domn acasă la ea, prezentându-l ca fiind un jurist al său. Acel domn s-a uitat în procura generală, d. Palamarciuc s-a urcat la etajul 2, a vorbit cu Chișlari Lidia și a întrebat-o dacă aceasta este de acord cu vânzarea apartamentului și doamna i-a confirmat că este de acord. Atunci s-au așezat toți la o masă pentru a discuta. Au negociat prețul apartamentului la suma de 16 000 euro, deoarece nu era făcută reparație și apartamentul necesita investiții. Tot atunci au negociat să-i lase un avans în sumă de 1000 euro, M. Palamarciuc a căzut de acord să-i ofere suma de 500 euro. Amplasarea apartamentului era foarte bună, pe strada Pandurilor 70/1, sect. Botanica. Domnul Palamarciuc i-a spus că vine a doua zi să-i aducă banii. A venit la ea la serviciu și i-a lăsat suma de 500 euro, dar la întrebarea ei cum să formeze acest contract i-a zis că se va consulta cu juristul. Mai târziu i-a spus să fie întocmită o recipisă simplă cu titlu de împrumut a sumei de 500 euro și au întocmit această recipisă. Recipisă a rămas la dumnealui. Concretizează că, în ziua în care i-a adus banii, tot atunci a fost întocmită recipisă. Din banii care i-a primit în sumă de 500 euro, a achitat serviciile comunale pe apartamentul situat pe *****, deoarece erau datoriile în sumă de 6 900 lei, pentru a putea obține certificate de la SEL privind lipsa datoriilor. Apoi de la SEL i s-a eliberat tabel nominal, unde era indicat nepotul doamnei Chișlari Lidia, Țimbădari Artur, fără care nu puteau privatiza apartamentul. Au întrebat-o pe d. Lidia cine este persoana în cauză, ea plângând le-a comunicat că, este nepotul său, care își ispășește pedeapsa cu închisoare pentru omorul mamei sale, fiica doamnei Lidia Chișlari, Țimbădari Tatiana. Atunci i-a explicat lui Mihai Palamarciuc situația dată și i-a propus să treacă cu traiul în apartament, i-a explicat că, va lua în considerație suma pentru reparație și că nu are de unde să-i întoarcă suma de 500 euro. I-a explicat că vor merge prin instanța de judecată, pentru a o recunoaște pe mama sa membru a familiei Chișlari pentru a putea efectua privatizarea. Lidia Chișlari a locuit la ei aproape un an de zile, mai exact 11 luni de zile și apoi a decedat. D. Palamarciuc nu a acceptat propunerea ei, îi cerea banii înapoi și a spus că va depune o plângere la poliție. În prezent acțiunea se află în judecată, la cererea mamei sale Bînzari Larisa împotriva Preturii Botanica, cu privire la recunoașterea în calitate de membru a familiei Chișlari Lidia. Menționează inculpata că, treptat, când obținea vre-un act îi prezenta d. Palamarciuc, ultimul o întreba de ce nu le face în formă de urgență, la ce ea i-a explicat că costă foarte mult. Suma de 500 euro nu a avut posibilitate să i-o restituie lui M. Palamarciuc. În toamna anului 2016, d. Chișlari Lidia a fost internată în spital de două ori și au avut cheltuieli legate de întreținerea doamnei. I-a comunicat lui M. Palamarciuc că rămâne în vigoare înțelegerea pe care o avea cu el, prezentându-i și cererea de chemare în judecată. În prezent apartamentul este închis, cheile sunt la ea, este încheiere judecătorească și titlu executoriu de sechestru pe apartament până la finele examinării cauzei. Până în prezent

nu are actele de proprietate pe apartamentul situat pe *****. Menționează că, a luat suma de 500 euro, de la Palamarciuc cu scopul de a perfecta actele. Nu cunoaște de ce Mihai Palamarciuc în ședința de judecată a comunicat că nu știa că d. Chișlari locuia la ea. Banii i-a primit de la M. Palamarciuc, când Lidia Chișlari era în viață.

46. Fiind audiată în instanța de fond, partea vătămată Palamarciuc Mihai a declarat că, a făcut cunoștință cu Diacon Tatiana prin intermediul unei persoane pe nume Andrei (concretizează că, nu este vorba de persoana indicată în calitate de martor Racu Andrei). Ultimul i-a făcut cunoștință cu inculpata pentru a procura un apartament. Au fost împreună cu Andrei în apartamentul care i s-a comunicat că se vinde, situat pe str. Pandurilor colț cu str. Sarmisegetuza. Au văzut apartamentul, împreună cu ei fiind încă două persoane, o persoană pe nume Ion și încă o persoană care a venit cu Andrei. La acel moment pe Diacon Tatiana nu o cunoștea și ea nu a fost în apartament. Ulterior, a luat legătura cu Diacon Tatiana, deoarece Andrei i-a spus că ea vinde apartamentul și contractul de vânzare-cumpărare urma a fi încheiat cu ea. După aceasta, Diacon Tatiana i-a spus că pentru a vinde acest apartament mai întâi trebuie să-l privatizeze, însă, pentru a-l privatiza are nevoie de o anumită sumă de bani pentru a se înțelege cu cineva, spunea că are careva cunoștințe. Ea i-a cerut la început suma de 1 000 — 1 500 euro, exact nu-și aduce aminte, însă el i-a spus că, are posibilitate să-i ea doar 500 euro sub recipisă. După aceasta, el s-a întâlnit cu Diacon Tatiana în prezența martorului Racu Andrei, prietenul său, și i-a transmis suma de 500 Euro prin recipisă. Acești bani urmau să rămână la Diacon Tatiana după vânzarea apartamentului, în contul prețului apartamentului. După expirarea datei indicate în recipisă, Diacon Tatiana a început tot să-l amâne în privința privatizării apartamentului, la ce el i-a spus că se va adresa la poliție, iar ea i-a spus că are ”umbrelă”, după ce el a mers la poliție și a scris o plângere. Menționează că, careva acte care ar confirma dreptul Tatianeii Diacon pe apartament, nu a văzut. Ulterior, a fost telefonat de ofițerul de urmărire penală care i-a comunicat că Diacon Tatiana este la dlui în birou și i-a comunicat că, din spusele dnei Diacon apartamentul este privatizat și el urmează să aleagă ori să-i restituie banii ori să procure apartamentul. La ce, el a căzut de acord să procure apartamentul, însă iarăși au fost amânări și banii nu i-au fost restituiți până în prezent. Are pretenții față de Diacon Tatiana și consideră că aceasta urmează să-i restituie suma de 500 Euro și dobânda de întârziere. Suma de 500 euro a transmis-o prin recipisă, indicând-o cu titlu de datorie, nu cu titlu de arvună. Nu cunoștea că proprietarul apartamentului ar fi locuit la Diacon Tatiana și s-ar fi aflat sub tutela acesteia. A fost în casa Tatianeii Diacon, dar nu a citit nici un act confirmativ, referitor la apartament. Tatiana Diacon i-a propus un dosar cu acte, dar el i-a solicitat actul care confirmă dreptul de proprietate, sau actul dacă este înregistrat apartamentul la cadastru, ea spunându-i că în acest sens nu are nici un act și atunci el a refuzat să ia cunoștință cu actele propuse de ea. Menționează, că prejudiciul în sumă de 11 105 lei este considerabil pentru el, ținând cont de salariul pe care îl are în cuantum de 3400 lei.

47. Fiind audiat în instanța de fond martorul Racu Andrei Nicolae a declarat că, pe Diacon Tatiana o cunoaște a legătură cu faptul că, la rugămintea cunoscutului său Palamarciuc Mihai s-au deplasat într-un sector pe care nu-l cunoaște, deoarece nu știe bine orașul, cu scopul de a transmite o arvună de către prietenul său Tatianeii Diacon,

ultima urmând să privatizeze apartamentul, iar prietenul său să-l procure. Prima dată s-au deplasat, cu scopul ca prietenul său să vadă careva acte, iar a doua oară a fost întocmită recipisa de Diacon Tatiana, iar Palamarciuc Mihai i-a transmis o bancnotă de 500 euro, seria bancnotei a fost indicată în recipisă. Recipisa a fost scrisă pe copia buletinului Tatianeii Diacon. Cunoaște că lui Palamarciuc Mihai nu i s-au restituit banii și nici apartament nu a procurat. Tatiana Diacon nu a privatizat apartamentul și banii nu i-a restituit, i-a folosit în alte scopuri.

48. Deși inculpata vina în cele incriminate nu a recunoscut-o, dincolo de orice dubiu rezonabil instanța de apel reține că, vinovăția inculpatei Diacon Tatiana este dovedită integral prin cumulumul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt:

- ***Plângerea cet. Palamarciuc Mihai*** depusă la 26.08.2016 (f.d.8);
- ***Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 11 octombrie 2016*** prin care a fost efectuată ridicarea recipisei executate din numele Tatianeii Diacon și cet. Palamarciuc Mihail, prin care Diacon Tatiana a primit suma de bani în mărime de 500 Euro (f.d.21);
- ***Copia recipisei din 21.07.2016 privind primirea sumei de 500 euro*** (f.d.24);
- ***Corespondența telefonică (sms) cu abonatul ***** Diacon Tatiana***, extrasă din telefonul mobil ce aparține lui Palamarciuc Mihai, cu nr.*****, din compartimentul sms primite și expediate (f.d.25).

49. Procurorul în ședința instanței de apel a reiterat probele analizate și cercetate în instanța de fond.

50. Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul penal constată că ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Palamarciuc Mihai) și că acțiunile inculpatei au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma articolului sus-enunțat, adică inculpata a săvârșit escrocheria, după semnele calificative dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

51. În consecință, instanța de apel menționează că, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, luând în considerație că, din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală și ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii de escrocherie.

52. Colegiul penal ***reține următoarea faptă infracțională***, și anume ***"Diacon Tatiana ***** , urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la***

21.07.2016, aflându-se în mun. *****, *****acționând intenționat, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă, sub pretextul privatizării apartamentului nr.42 din *****, mun. *****, neavând careva atribuții legale de a dispune de acest apartament, cunoscând din start că nu va contribui nici într-un fel la realizarea angajamentelor economice specificate și nici la restituirea mijloacelor financiare indicate, l-a convins și a primit de la Palamarciuc Mihai Ion suma de 500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 11 105 lei, pe care, însușindu-i, i-a cheltuit pentru necesități personale, nerestituindu-i și neavând intenția de a-i restitui până în prezent, cauzându-i astfel cet. Palamarciuc Mihai Ion daune materiale”.

53. În acest sens cu referire la componența infracțiunii de escrocherie, Colegiul penal reține că, dincolo de orice dubiu rezonabil se atestă cumularea și consumarea atât a semnelor obiective cât și subiective a componenței de infracțiune și anume prin săvârșirea faptei date a fost adusă atingere valorilor sociale cu privire la posesia asupra bunurilor, la caz inculpata a însușit bunuri prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în suma totală de 500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 11 105 lei, care aparțin părții vătămate Palamarciuc Mihai, cauzându-i astfel acestuia daune materiale.

54. În continuare, instanța de apel reține ca realizată fapta infracțională prin săvârșirea acțiunii de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și înșelăciune. Astfel încât, la caz, însușite fiind mijloacele bănești în sumă de 500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 11 105 lei, care aparțin părții vătămate Palamarciuc Mihai.

55. Prin intermediul abuzului de încredere făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndrituit a le lua.

56. Cu referire la noțiunea de înșelăciune, se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă) sau în trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

57. Instanța de apel mai conchide că, pentru a se putea reține înșelăciune cu prilejul încheierii sau executării unui contract sunt necesare următoarele condiții: a) să aibă loc încheierea sau executarea unui contract (verbal sau în scris); b) cu prilejul încheierii sau executării contractului, făptuitorul să inducă sau să mențină în eroare partea vătămată; c) acțiunea de amăgire să determine pe cei induși sau menținuți în eroare să încheie sau să execute contractul în condițiile stipulate, adică în condițiile care altfel nu ar fi fost acceptate și care au creat o situație păgubitoare pentru partea vătămată; d) acțiunea să fie săvârșită cu intenție.

58. Colegiul penal reține că, fapta infracțională comisă a fost realizată prin acțiunea privind dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, și anume ”... la 21.07.2016, aflându-se în mun. *****, *****acționând intenționat, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă, sub pretextul privatizării apartamentului nr.42 din *****, mun. *****, neavând careva atribuții legale

de a dispune de acest apartament, cunoscând din start că nu va contribui nici într-un fel la realizarea angajamentelor economice specificate și nici la restituirea mijloacelor financiare indicate, l-a convins și a primit de la Palamarciuc Mihai Ion suma de 500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 11 105 lei, pe care, însușindu-i, i-a cheltuit pentru necesități personale, nerestituindu-i și neavând intenția de a-i restitui până în prezent...” precum și urmarea prejudiciabilă prin care a fost cauzată părții vătămate Palamarciuc Mihai daune materiale în mărime 500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 11 105 lei, legătura cauzală fiind una directă dintre faptă și urmarea dată.

59. În mod subsecvent cu referire la latura subiectivă, Colegiul penal constată că, Diacon Tatiana a acționat cu vinovăție sub formă de intenție directă, ”... acționând intenționat, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă, sub pretextul privatizării apartamentului nr.42 din *****, mun. *****, neavând careva atribuții legale de a dispune de acest apartament, cunoscând din start că nu va contribui nici într-un fel la realizarea angajamentelor economice specificate și nici la restituirea mijloacelor financiare indicate...,” ori ultimul în cumulul probelor cercetate își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestor urmări, ultima fiind responsabilă și având vârsta subiectului infracțiunii.

60. Colegiul penal reține că, dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului se reține într-o legătura cauzală directă cu **depozițiile părții vătămate Palamarciuc Mihai**, care a declarat că, ”... a făcut cunoștință cu Diacon Tatiana prin intermediul unei persoane pe nume Andrei (concretizează că, nu este vorba de persoana indicată în calitate de martor Racu Andrei). Ultimul i-a făcut cunoștință cu inculpata pentru a procura un apartament... După aceasta, Diacon Tatiana i-a spus că pentru a vinde acest apartament mai întâi trebuie să-l privatizeze, însă, pentru a-l privatiza are nevoie de o anumită sumă de bani pentru a se înțelege cu cineva, spunea că are careva cunoștințe. Ea i-a cerut la început suma de 1 000 — 1 500 euro, exact nu-și aduce aminte, însă el i-a spus că, are posibilitate să-i ea doar 500 euro sub recipisă. După aceasta, el s-a întâlnit cu Diacon Tatiana în prezența martorului Racu Andrei, prietenul său, și i-a transmis suma de 500 Euro prin recipisă. Acești bani urmau să rămână la Diacon Tatiana după vânzarea apartamentului, în contul prețului apartamentului. După expirarea datei indicate în recipisă, Diacon Tatiana a început tot să-l amâne în privința privatizării apartamentului, la ce el i-a spus că se va adresa la poliție, iar ea i-a spus că are ”umbrelă”, după ce el a mers la poliție și a scris o plângere. Menționează că, careva acte care ar confirma dreptul Tatianeii Diacon pe apartament, nu a văzut.... Tatiana Diacon i-a propus un dosar cu acte, dar el i-a solicitat actul care confirmă dreptul de proprietate, sau actul dacă este înregistrat apartamentul la cadastru, ea spunându-i că în acest sens nu are nici un act și atunci el a refuzat să ia cunoștință cu actele propuse de ea ...” și **declarațiile martorului Racu Andrei**, care a relatat că ”... pe Diacon Tatiana o cunoaște a legătură cu faptul că, la rugămintea cunoscutului său Palamarciuc Mihai s-au deplasat într-un sector pe care nu-l cunoaște, deoarece nu știe bine orașul, cu scopul de a transmite o arvună de către prietenul său Tatianeii Diacon, ultima urmând să

privatizeze apartamentul, iar prietenul său să-l procure. Prima dată s-au deplasat, cu scopul ca prietenul său să vadă careva acte, iar a doua oară a fost întocmită recipisa de Diacon Tatiana, iar Palamarciuc Mihai i-a transmis o bancnotă de 500 euro, seria bancnotei a fost indicată în recipisă. Recipisa a fost scrisă pe copia buletinului Tatianei Diacon. Cunoaște că lui Palamarciuc Mihai nu i s-au restituit banii și nici apartament nu a procurat. Tatiana Diacon nu a privatizat apartamentul și banii nu i-a restituit, i-a folosit în alte scopuri...”, care coroborează cu **ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 11 octombrie 2016** prin care a fost efectuată ridicarea recipisei executate din numele Tatianei Diacon și cet. Palamarciuc Mihail, prin care Diacon Tatiana a primit suma de bani în mărime de 500 Euro.

61. Concomitent, instanța de apel, în dezacord cu argumentele formulate în cererea de apel, dă o apreciere corespunzătoare **corespondenței telefonice (sms) cu abonatul ***** Diacon Tatiana, extrasă din telefonul mobil ce aparține lui Palamarciuc Mihai, cu nr.*******, din compartimentul sms primite și expediate, și atestă vinovăția inculpatului în realizarea faptei infracționale.

62. Mai mult ca atât, nemijlocit inculpata Diacon Tatiana a declarat că, apartamentul nu-i aparținea ei cu drept de proprietate, dar îi aparținea lui Chișlari Lidia, apartamentul nu era privatizat, în apartamentul fiind menționat ca înregistrat cu viză de reședință nepotul d. Chișlari, Țimbădari Artur, în contul nominal, și fără acesta apartamentul nu putea fi privatizat imobilul, însă inculpata Diacon Tatiana știind cu certitudine că apartamentul nu poate fi vândut de ea, pe motiv că nu este proprietară, nu are nici o procură cu drept de vânzare a acestui apartament, a cerut bani de la Palamarciuc Mihai, sub pretextul perfectării actelor de privatizare, l-a convins pe Palamarciuc Mihai și a primit de la acesta suma de 500 euro. Or, inculpata știa cu certitudine despre toate circumstanțele menționate, de la bun început, fiind în imposibilitate de a obține actele de privatizare, în lipsa împuternicirilor, cu existența altor persoane înregistrate în apartament, cu atât mai mult de a efectua tranzacția de vânzare-cumpărare.

63. În acest sens, instanța de apel respinge ca fiind irelevante alegațiile inculpatei cu privire la faptul că, aceasta a luat mijloacele bănești în scopul perfectării actelor pentru vânzarea-cumpărarea imobilului iar ulterior au apărut dificultăți la efectuarea privatizării, și nu s-a dus până la capăt procesul, ea neavând scopul însușirii banilor, ce îi aparțineau lui Palamarciuc Mihai, întrucât pe lângă faptul că ea cunoștea că apartamentul nu este privatizat, cunoștea că nepotul d. Chișlari, care avea viză de reședință, în acest apartament, la acel moment își ispășea pedeapsa cu închisoare, aceasta nu avea careva împuterniciri de a se ocupa cu privatizarea apartamentului și a vinde bunul imobil menționat, mijloacele bănești recepționate de la partea vătămată nefiind restituite până la momentul actual.

64. În contextul celor relevate, Colegiul penal reiterează soluția instanței ierarhic inferioare privind vinovăția inculpatei Diacon Tatiana de comiterea escrocheriei - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere. Or, apreciind probele administrate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității acestora constată că, argumentele avocatului în interesele inculpatei

precum că în acțiunile acesteia nu sunt întrunite elementele componente de infracțiune, nu pot fi reținute, având scopul evitării răspunderii penale, fiind îndreptată spre ameliorarea situației inculpatei, întrucât, în baza probelor administrate de acuzatorul de stat s-a constatat cu certitudine că inculpata, a acționat, manifestând rea-credință în raport cu partea vătămată, respectiv, dânsa a creat părții vătămate impresia precum că își va onora obligația de a privatiza a apartamentului neavând careva atribuții legale de a dispune de imobilul respectiv, pentru ca ulterior să se eschiveze intenționat de la realizarea angajamentelor economice și restituirea mijloacelor financiare. Or, aceste împrejurări demonstrează că, inculpata de la bun început avea intenția infracțională de a nu-și onora angajamentul asumat.

65. Contrar alegațiilor invocate cu referire la existența unui raport juridic civil între părți, instanța de apel le respinge ca fiind neîntemeiate, or, lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului, cu toate că în speța dată, intenția inculpatei Diacon Tatiana în comiterea infracțiunii de escrocherie se prefigurează încă în momentul când inculpata sub pretextul ”privatizării unui imobil asupra cărora nu avea atribuții legale de a dispune de acesta” din motive de cupiditate, cu intenție directă, dorind să dea acțiunilor sale un caracter legal, a convins victima, prin transmitere acesteia a unei sume de bani cu titlu de ”datorie”, că va executa procedura de privatizare la care s-a obligat, însă fără ca acesta să execute angajamentul, cauzând astfel părții vătămate daune materiale.

66. Mai mult ca atât, nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea escrocheriei nu echivalează cu achitarea inculpatei de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță – relevante în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, înlătură orice dubiu rezonabil și dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective.

67. În același timp, instanța de apel remarcă, că infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul penal (*episodul cu partea vătămată Palamarciuc Mihai*) a fost comisă de Diacon Tatiana, în perioada cuprinsă la 21.07.2016, iar potrivit prevederilor legii materiale stabilite de Codului penal, la data comiterii infracțiunii, art. 190 alin. (1) din Codul penal prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, care în conformitate cu prevederile art.16 alin.(3) din Codul penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

68. De asemenea, se reține, că conform art.53 lit. g) din Codul penal, *persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componente de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.*

69. Potrivit art. 60 alin. (1) și (2) din Codul penal, *persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene:*
b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

70. Potrivit art. 389 alin.(4) din Codul de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă: 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul Penal și în cazurile prevăzute în art. 89 alin.(2) lit. a), b), c), e), f) și g) din Codul penal; 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.*

71. Iar, în conformitate cu prevederile art.332 alin.(1) din Codul de procedură penală, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vre-unul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5) –9), 285 alin.(2), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul Penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.*

72. Reținând temeiurile legale enunțate supra, Colegiul penal constată că, din momentul săvârșirii infracțiunii imputate inculpatei au expirat mai mult de 5 ani (data faptei constituind 21.07.2016), motiv pentru care, instanța de apel o va libera pe Diacon Tatiana de pedeapsa penală, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, or, careva incidente procesuale stabilite de art.60 alin.(4) din Codul penal nu au fost stabilite în vederea aplicării acestora la caz.

Cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal (episodul cu părțile vătămate Tabacari Ana).

73. ***Fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond, inculpata Diacon Tatiana*** pe episodul privind art.190 alin.(5) din Codul penal (părțile vătămate Tabacari Simion și Tabacari Ala) a declarat că, a făcut cunoștință cu Tabacari aproximativ în anul 2002-2003. Doamna Tabacari a procurat o parte de casă, împreună cu soțul său, pe adresa str. Sf. Paraschiva, 29, viz-a-viz de casa sa. Intre ei s-a legat o relație de prietenie, ca vecini, apoi mai târziu d. Zglavoc, care i-a vândut d. Tabacari jumătate de casă, a întrebato dacă nu cunoaște cine ar vrea să procure și această jumătate de casă. Ea colabora cu niște cunoscuți, Șeremetiev Ana, care căutau loc de casă. Ei au venit, s-au uitat la jumătatea cea de casă și până în final Șeremetiev Ala a procurat-o. Au vrut să mai construiască un nivel pe casa procurată, însă arhitectorul le-a comunicat că, nu este posibil, și ei au demolat acea jumătate de casă. Pe locul care au demolat casa, au construit o casă cu două nivele. Familia Șeremetiev și familia Tabacari sunt coproprietarii terenului, dar pe imobil fiecare au numere cadastrale diferite. In ograda casei sale, în demisol a construit o secție de producere, atunci la moment întreprinderea activa, colabora cu rețelele de magazine "Nr. 1" și "Fidesco". Avea o relație familială cu Tabacari, cu Șeremetiev și alți vecini, care deja sunt decedați. Peste o perioadă de timp, a vrut să dezvolte activitatea, au fost invitați cu întreprinderea la nenumărate expoziții în România, aici în R. Moldova în 2004 a primit titlul "businessmanul anului", "cel mai bun contribuabil al anului". Au fost trimiși de Ministerul Economiei în România pentru a reprezenta țara, și a luat locul 3 în domeniul patiseriei. Acolo la expoziție a făcut cunoștință cu cel mai bun agent economic, care era reprezentantul companiei "Arom Italia". După diverse tratative, domnii i-au propus să deschidă o cafenea în R. Moldova, ce ține de patiserie și gelaterie. Au fost intrigați de această idee și atunci a format o companie „Lumea Dulciurilor” SRL, unde

fondator era ea, dar administratorul companiei era un prieten de al ei, Sergiu Berbec. Utilajul care trebuia să fie instalat în incinta acestei cafenele, era al patrulea set în Europa, costul acestui utilaj era în jur de 120 000 euro. Ea a solicitat pentru întreprinderea individuală, un credit, a procurat acest utilaj, a fost adus în țară, dar pentru amenajarea localului mai avea nevoie de surse financiare. Atunci mama sa, a discutat cu d. Tabacari pentru a gaja imobilul. Ala Tabacari, ca persoană fizică, a dat acordul, ea a remunerat-o cu o sumă, deoarece dumneai avea nevoie de bani pentru a se construi, iar ea lunar achita dobânda. Suma indicată în contract era de 30 000 dolari. Contractul de gaj era încheiat cu o persoană Veaceslav. Contractul de gaj era pe o perioadă de 6 luni. Ea, împreună cu Sergiu Berbec figurau în calitate împrumutători, iar doamna Tabacari împreună cu soțul ei erau în calitate de debitori gajiști. Ei urmau să o remunereze pe doamna Tabacari cu suma de 2 000 - 3 000 dolari. Tranzacția a fost efectuată. Bani au fost întorși d. Veaceslav cu trei luni înainte de termen. Ulterior a mai apărut necesitatea de a pune în gaj, și mama sa a intervenit cu rugămintea față de d. Tabacari să pună imobilul ei în gaj, dumneai a acceptat. La fiecare tranzacție domni Tabacari erau remunerați, la suma care se înțelegeau. A mai împrumutat bani de la doamna Vlasov, de la Buciucean Vlad, pe care i-a întors și în contractele menționate domni Tabacari erau în calitate de debitori gajiști. Peste o perioadă de timp d. Tabacari a spus că vrea să vândă casa, deoarece le este greu și vor să plece la un apartament. Contractele de împrumut pe care le-a avut erau închise la zero, fără nici o problemă. Într-o zi a fost chemată de d. Tabacari pentru a face o recipisă. Ea a scris o recipisă că Tabacari primește o arvună de la doamna Rață, ele ambele au semnat recipisă menționată. Peste o perioadă de timp, d. Tabacari a spus că nu poate vinde terenul, deoarece Șeremetiev, coproprietara terenului a pus terenul în gaj. Tranzacția de vânzare cumpărare nu putea fi efectuată și atunci d. Rață a început să-i ceară banii înapoi. Până la final d. Rață a refuzat să încheie contractul de vânzare-cumpărare. Atunci a fost prin toate instanțele, la organele de stat, a mers la d. Șeremetiev, care deja era în relații ostile cu d. Tabacari. A mers la d. Șeremetiev și a întrebat-o care este situația și doamna i-a confirmat că nu a pus niciodată terenul în gaj și probabil este o greșeală. Atunci când d. Rață s-a decis de a procura și îi cerea bani, d. Tabacari cheltuiseră o parte din banii primiți. Atunci ea personal a mers la bancă, "Eurocreditbank", a încercat să ia un credit pe persoana fizică Ala Tabacari, o parte de bani să-i întoarcă d. Rață, și o parte să îi ia ea pentru a continua activitatea. Pe persoană fizică nu putea fi eliberat creditul, deoarece d. Tabacari era pensionară. Atunci un expert i-a sfătuit să deschidă o companie și ar fi mai ușor să obțină un credit. Atunci ea cu soțul au apelat la finul său, Donică Iurie și l-au rugat să deschidă o companie să poată activa, cu intenția de a se dezvoltă, să facă activitate, să întoarcă datoriile și să o ajute și pe d. Tabacari. Expertul creditor i-a lămurit care este greșeala la toată procedura și undeva 6 luni de zile ei au corectat toate actele care erau greșite. Toate cheltuielile erau suportate de ea personal, pentru perfectarea actelor. La Arhitectura mun. ***** a achitat 12 000 lei. După aducerea în ordine a tuturor actelor a solicitat un credit pe numele companiei, "Aliprof-Prim" SRL. Intre timp Ala Tabacari cu soțul său au depus în instanță o cerere de restituire a pagubei, unde ea a fost audiată în calitate de martor, dacă a fost recipisă, tranzacție, etc. și ea a confirmat că a fost, deoarece asta este realitatea. Creditul a fost

primit pentru compania "Aliprof-Prim". Finul său discutând cu soțul ei, când acesta era în viață, a ridicat din cont aproximativ 200 000, 00 lei. Între ei s-a început o ceartă și în acea perioadă soțul său s-a sinucis. Ea a rămas singură și a încercat să rezolve toate problemele. Trei luni creditul a fost achitat câte 75 000 lei. Compania "Aliprof-Prim" a fost vândută soțului său, iar soțul era decedat și ea nu avea acces la conturi. În acest timp banca a depus o cerere de chemare în judecată, privind transmiterea silită în beneficiul băncii a companiei "Aliprof-Prim", șeful secției credite, Sergiu Cazac explicându-i că este doar o modalitate de a ieși din acea situație. El i-a zis că o să-i facă cunoștință cu un băiat care se ocupă cu răscumpărarea creditelor, iar ei încet vor putea achita banii. S-a întâlnit cu domnii, ei au venit și au văzut casa d. Tabacari. De la suma creditului până în final era în jur de aproximativ 600 000,00 lei care au fost puși pe contul bancar. După ce BC „Eurocreditbank” a obținut o hotărâre de transmitere în posesie a imobilului ce aparținea Alei Tabacari, au mers la bancă și s-au întâlnit cu șeful secției Sergiu Cazac și dânsul a zis că este doar o modalitate de a o răscumpăra. Ea i-a zis că, nu este sigură dacă d. Tabacari și soțul ei vor fi de acord, i-a adus și un act confirmativ semnat de d. Tabacari Ala, precum că aceasta nu este împotriva de a răscumpăra creditul bancar. L-a întrebat când a obținut această hârtie și dânsul i-a zis că s-a întâlnit personal cu Tabacari Ala. Neavând acces la compania „Aliprof-Prim” SRL, fiind încheiat contract de fidejusiune cu d. Tabacari, achita creditul. S-a achitat aproximativ suma de 90 000 lei. Banii îi dădea dnei Tabacari Ala, până a fi răscumpărată tranzacția de răscumpărare a creditului. În timp ce mergea procedura de răscumpărare, reprezentantul băncii s-a prezentat la domiciliul dnei Tabacari, cu executorul judecătoresc și cu paza băncii pentru a o evacua din casă. Atunci, d. Tabacari a chemat-o pe ea și ea i-a cerut executorului judecătoresc un termen de 5 zile să perfecteze tranzacția. Executorul judecătoresc nu a vrut să discute cu ea, i-a zis că ea nu are tangență cu cazul dat. După ce a îngenuncheat în fața executorului i-a permis să discute. A fost dată afară din ogradă de executorul judecătoresc, dar până în final le-a acordat termen. A doua zi la fața locului s-au prezentat domnii Belibov și Platon, s-au uitat și atunci au negociat că după ce vor răscumpăra casa să achite 5 % din sumă. A fost stabilită ziua când trebuie să se prezinte d. Tabacari și reprezentantul băncii, dar era în imposibilitate de a efectua tranzacția, deoarece coproprietari pe teren era dna Tabacari și domnii Șeremetiev. Deoarece Ala Tabacari era în relații ostile cu d. Șeremetiev, ea iarăși a mers și a discutat cu familia Șeremetiev și ei au venit la notar unde notarul le-a explicat care este situația și atunci domnii Șeremetiev au semnat un act de care este nevoie pentru tranzacție de vânzare-cumpărare pe numele soțiilor. Ea la acel moment nu era pe loc. Timp de 6 luni de zile ea personal, împreună cu d. Tabacari a achitat domnilor suma de 9 000 euro. Când a început a duce tratative de restituire a sumei bănești, domnii au cerut o sumă exagerată, nu doreau să ducă discuții cu ea. Ei au cerut suma de 100 000 euro. Când s-au întâlnit, ea a ridicat întrebarea și le-a zis că nu au fost așa discuții cum să iasă din situația dată. Domnii au refuzat orice întâlnire cu ea, orice convorbire telefonică, și atunci după situația neplăcută care s-a creat, dna Tabacari și-a angajat un avocat și între ea și doamna Tabacari s-au răcit relațiile. Menționează că, până la ultima tranzacție a mai avut trei tranzacții încheiate, în care dna Tabacari a participat în calitate de fidejutor, gajându-și

bunurile sale, în favoarea ei. La prima tranzacție a luat cu împrumut suma de 30 000 dolari de la o persoană fizică, dnul Veaceslav. Tranzacția a fost efectuată la notar și contractul a fost înregistrat la OCT. Din suma de 30 000 dolari, 15 000 lei i-a dat soților Tabacari, la acel moment suma aceasta constituia aproximativ 3 000 dolari SUA. Suma de 15 000 lei a transmis-o în baza unei înțelegeri. La fiecare tranzacție avea înțelegere cu dna Tabacari să o remunereze cu o sumă oarecare. De la d-na Vlasov Eleonora, în anul 2009, a împrumutat suma de aproximativ 13 000 euro, remunerând-o pe dna Tabacari cu suma 3000 euro. Această tranzacție a fost înregistrată la notar. Suma de 13 000 euro, împrumutată de la d. Vlasov, a fost restituită la timp, ca și pe primul contract datoria a fost stinsă. Al treilea contract a fost încheiat cu Buciuceanu, de la care a împrumutat suma de 35 000 euro, la fel contractul fiind înregistrat la notar, și dna Tabacari a fost remunerată cu suma de 3 000 euro. Datoria pe contractul dat a fost stinsă integral. Precizează că, în extrasul de la f.d. 125-126, subcapitolul 3 este indicat greșit un împrumut în sumă de 450 000 lei de la BC „Mobiasbancă Groupe Societe Generale” SA ca fiind împrumutul dnei Tabacari, dar de fapt, este vorba de împrumutul dnei Șeremetiev, care este coproprietara terenului cu dna Tabacari. Referitor la creditul luat de la BC „Eurocreditbank”, menționează că, ea personal a discutat cu d. Tabacari, viz-a-viz de punerea în gaj a bunurilor acesteia. La momentul respectiv era prezent și soțul său. Cu reprezentanții băncii ea personal a dus tratative, pentru obținerea unui credit în favoarea companiei SRL ”Aliprof- Prim”, deplasându-se împreună cu Donica Iurie. Suma care urma a fi obținută de la BC „Eurocreditbank”, pe contul companiei ”Aliprof-Prim”, era menită pentru dezvoltarea activității întreprinderii. Familia Tabacari, a acceptat de a gaj a imobilul pentru aceste credite și de fiecare dată au solicitat să fie răsplățiți cu o sumă bănească, în jur la 3 000 euro, dar de această dată nu le-a dat nici o sumă bănească, deoarece a fost o ceartă între ea, soțul său și Donica Iurie, banii erau meniți pentru dezvoltarea companiei și nu pentru a stinge datoria între soțul său și Donica Iurie. Indică că, atunci când Belibov și Platon au pus bani pe contul băncii, ea personal a scris o recipisă d. Tabacari, precum că a împrumutat bani în sumă de 40 000 euro, care se echivala cu suma pusă pe cont de către d. Belibov și d. Platon, însă în realitate ea nu a primit această sumă de la Tabacari, a fost doar o garanție pentru d. Tabacari. Iar domnul care era intermediar, Vlad, a semnat recipisă în calitate de martor. Recipisă a fost întocmită și semnată în holul Băncii, d. Tabacari a rămas datoare față de domniile Belibov și Platon, iar creditul îl răscumpăra ea personal. Menționează că, de fapt a fost o tranzacție de vânzare-cumpărare, iar pentru răscumpărarea imobilului d. Tabacari, mergea vorba de restituirea sumei depuse pe contul BC ”Eurocreditbank”, aproximativ de 600 000 lei. Ea achita lunar 5% din sumă, iar în scopul răscumpărării a fost achitată suma de 9 000 euro d. Belibov și d. Platon, dar suma împrumutată nu a fost stinsă, banii fiind transmiși fără recipisă. Banii puteau fi transmiși de mama sa sau de d. Tabacari. Apoi familia Tabacari a fost evacuată din imobilul menționat, care a fost gajat. La moment în acest imobil locuiesc domniile Tabacari. Ei nu au locuit jumătate de an apoi au revenit cu traiul în imobilul menționat. Menționează că, permanent dna Tabacari a fost prezentă alături de ea, în orice instanță, la orice organ, din aceste considerente nu era necesar de împunericile acesteia. Ultima tranzacție care a pus capăt la claritatea

înscrisurilor la OCT a fost efectuată la notar, unde s-a prezentat dna Tabacari Ala, Tabacari Simion și domnii Șeremetiev Ala și Gheorghe. Ea nu s-a prezentat, dar s-a prezentat mama sa. A înțeles că au așteptat în jur de o oră pe domnii Șeremetiev pentru a efectua corectitudinea actelor, înscrisurilor din extras. Atunci s-a prezentat procesul verbal de la Arhitectură de demolare a imobilului vechi care l-au cumpărat domnii Șeremetiev, care nu figura anterior la OCT, aceștia fiind indicați în calitate de coproprietari la imobilul care de fapt aparținea familiei Tabacari. Atunci s-a efectuat corectări în contractul de împrumut încheiat între Șeremetiev și BC „Mobiasbancă”, fiind indicat 1/2 din cotă-parte. La fel menționează că, a avut o sarcină cu doi gemeni, pe care i-a născut la 27 săptămâni, cu greutatea de 900 grame, la momentul respectiv era nevoie de o sumă bănească în jur de 40 000 euro pentru tratamentul fetițelor-gemene. Soțul său a împrumutat de la Donica Iurie o sumă de bani, de 17 000 euro, iar o parte din bani a fost obținută în urma vânzărilor mașinilor pe care le avea. A fost internată în spital cu fetițele, una a decedat, iar alta a rămas în viață. Această sumă de bani a fost luată de la Donica Iurie în anul 2009. Donica Iurie a mers în întâmpinare pentru a deschide o companie pe numele lui și treptat să-i întoarcă datoria împrumutată de soțul său. Atunci când s-a obținut creditul, în anul 2011, la BC „Eurocreditbank”, Donica Iurie a ridicat suma împrumutului care figura în recipisă încheiată între soțul său și el, în jur de 270 000 lei. Această sumă de bani a fost ridicată de pe contul SRL „Aliprof-Prim”. Ea personal nu știa că Donica Iurie a ridicat acești bani. Nu cunoaște dacă soțul său știa despre faptul că, Donica Iurie a ridicat banii. Ea a aflat că a ridicat banii, când i-a dat conturi de plată, să efectueze transferuri bănești la niște companii. L-a rugat pe d. Donica să scoată suma de 3000 euro pentru a o remunera pe d. Tabacari, atunci el i-a comunicat că mai mult bani pe cont nu sunt. Ea la momentul respectiv nu avea acces la contul companiei „Aliprof-Prim” SRL. Suma totală a creditului a fost 500 000 lei. Aproximativ 75 000 lei a fost prima tranșă a creditului, aproximativ la suma de 100 000 lei au fost efectuate tranzacții. Soțul era la curent cu situația legată de acest credit. Soțul a decedat la 01.03.2012. Nu este decacord cu acuzarea în partea ce se referă la însușirea sumei de 500 000 lei, deoarece nu a avut acces la conturile bancare a firmei și nu a putut ridica banii. A fost achitată suma de 200 000 lei pentru stingerea datoriei din creditul obținut de la BC „Eurocreditbank”. De la Donica Iurie avea procură mama sa, Bînzari Larisa, însă nu cunoaște ce împuterniciri avea. A fost sancționată întreprinderea „Aliprof-Prim” SRL pentru neprezentarea dărilor de seamă. Când a primit scrisoarea de la bancă, compania era vândută deja soțului său. Soțul său la momentul acela nu mai era în viață. Până în prezent în posesia companiei nu a intrat nimeni. În urma decesului soțului său, a renunțat de succesiunea rămasă în favoarea copiilor săi, unul dintre care este minor și unul major. Nu poate să răspundă cine urmează să achite prejudiciile aduse doamnei Tabacari. După nenumărate ori de discuție și după o ceartă, care a avut loc între ea, soțul său și Donica Iurie, l-a rugat pe Donica Iurie să le vândă compania, însă Donica Iurie a insistat ca companie să nu fie vândută soțului său Diacon Nicolae, pentru ca el să nu fie tras la răspundere pentru ridicarea banilor și el a vândut compania unei cunoscute de a lor, Buciuceanu Livia și aceasta la rândul ei a vândut compania soțului.

74. Fiind audiată în instanța de fond partea vătămată Tabacari Ala, a declarat că, pe Diacon Tatiana o cunoaște de mulți ani, au fost în relații de prietenie. Soțul acesteia era de baștină din raionul ei. Atunci, în legătură cu evenimentele care au avut loc, soțul lui Diacon i-a preîntâmpinat pe ea și soțul sau, ca pot să rămână fără casă. La acel moment, Tatiana Diacon avea patiseria, și au rugat-o pe ea să fie în calitate de garant, să pună casa în gaj pentru SRL ”Aliprof- Prim”, indicând că au nevoie de bani. Ea a întrebat-o e Tatiana Diacon de ce nu-și pune în gaj casa sa, iar aceasta i-a spus că casa ei este deja gajată. A acceptat să pună în gaj casa, a fost la notar și a încheiat contractul. A garantat casa pe trei luni la prețul de 300 000 lei. Când a încheiat contractul, la notar a fost ea împreună cu soțul și Diacon Tatiana. Peste vre-o două luni de zile, văzând că nu are nici un act de la Diacon Tatiana a hotărât să meargă la notar și a cerut duplicat. Atunci a văzut că este un alt act, deoarece contractul de fapt a fost încheiat la 26 iulie 2011, însă acest contract nu corespundea cu cel încheiat pe 26 iulie 2011 și nici condițiile acestuia nu corespundeau. În contract era stipulat prețul casei de 500 000 lei și termenul de rambursare era indicat 24 iulie 2013, pe când între ei a fost înțelegerea referitor la un termen de trei luni. În ziua în care a încheiat contractul, la notar a citit contractul încheiat, l-a răsfoit și el avea trei sau patru file, la momentul încheierii contractului erau doar vre-o 5 puncte, însă atunci când a primit duplicatul contractului a văzut că sunt vre-o 20 puncte. Semnătura de pe duplicatul contractului corespundea cu a sa. Ulterior, Diacon Tatiana îi promitea că o să adune bani și o să-i restituie casa. Apoi Diacon Tatiana a adus două persoane Belibov și Platon, ca să vadă casa, care urmau să-i împrumute ei o sumă de bani, ca să poată ea scoate așa din gaj. Astfel, a acceptat să semneze un act la notarul Rodica Cernei pentru a putea scoate casa din gaj. După o perioadă de timp, venit la avocat și i-a arătat actele, unde i s-a comunicat că, ea nu a semnat un act pentru a scoate casa din gaj, dar un contract de vânzare-cumpărare. Menționează că, la notar a fost ea, soțul său și Diacon Tatiana și a semnat unde i-a arătat notarul cu degetul. După ce a aflat că a semnat un contract de vânzare-cumpărare i-a spus Tatianeii Diacon despre aceasta, însă aceasta i-a promis că o să adune bani și o să-i restituie casa. Atunci a înțeles că de fapt casa a fost vândută. Actualii proprietari veneau și strigau ”moșnegii afară”, și ei le dădeau o sumă de bani și dacă le dădea o sumă de bani, aceștia îi lăseau în pace o perioadă de timp. După aceasta s-au adresat la poliție. Menționează că, au fost în relații prietenești, au avut încredere în ea, dar a înțeles că a fost amăgită, deoarece nu a avut discuții cu ea despre vânzarea casei. La notarul Rodica Cernei nu i-a fost citit actul, dar i-au spus verbal că, dacă nu semnează acest act în acea zi, atunci casa va fi transmisă băncii și va fi scoasă în vânzare. În prezent dorește să i se restituie casa, iar actualilor proprietari să le fie restituită suma de 45 000 Euro. În contractul de ipotecă valoarea casei a fost indicată în sumă de 1 152 000 lei. Precizează că, a acceptat să pună casa în gaj pentru suma de 300 000 lei pe un termen de trei luni. Nu a văzut contractul de gaj unde ar fi fost indicată suma de 500 000 lei, dar despre suma de 300 000 lei a înțeles și de la notar. Duplicatul contractului l-a luat de la notarul Aureliu Șendrilă. Nu a reușit să vorbească cu Tatiana Diacon că, pentru faptul că pune casa în gaj să fie remunerată cu careva sume de bani, și după încheierea contractului de ipotecă nu a primit de la Diacon Tatiana careva sume de bani. Menționează că, Diacon Tatiana, s-a adresat de mai multe ori la ea, dar ea are toate

înscrisurile prin care i s-au transmis banii, ei erau în relații de prietenie și au fost mai multe cazuri când ea a gajat bunurile sale în favoarea acesteia. Anterior a pus casa în gaj, însă casa nu a fost luată, iar acum a rămas fără casă, fiind vândut imobilul, fiind impusă de Diacon Tatiana și de notar, cu de-a sila să semneze, sub pretextul că, casa va fi transmisă tot atunci în favoarea Băncii. În realitate însă a refuzat să elibereze bunul imobil, locuiește în el până în prezent, aflându-se în litigiu de evacuare.

75. Fiind audiat în instanța de fond martorul Tabacari Simion, a declarat că, Tabacari Ana este soția sa. Pe Diacon Tatiana o cunoaște, locuiesc într-o mahala. Cu Diacon Tatiana până la cele întâmplate au fost în relații bune, dar după ce i-a amăgit relațiile s-au înrăutățit. Pe 26 iulie 2011, el s-a întors de la serviciu și a văzut că d. Tatiana și mama acesteia duc o discuție cu soția a. Tatiana Diacon și mama ei i-au explicat că, o să facă un contract pe trei luni la suma de 300 000 lei și să pună casa în gaj. Ea le-a promis că o să le dea o sumă de bani pentru a farda casa și gardul. A acceptat să semneze contractul. Acasă a semnat un act, dar nu cunoaște cu ce text, i-a crezut din cuvânt, iar peste o perioadă a mers la notar și a semnat un document legat de gajul casei. La notar nu a citit actul, deoarece avea încredere în Tatiana Diacon și mama acesteia. Până la semnarea acestui contract, Tatiana Diacon mai venea la soția sa. După ce au mers la notar au venit acasă, iar ulterior Tatiana Diacon tot le promitea că o să le întoarcă casa, dar nu le-a întors, peste vre-o doi ani de zile la bancă era contractul de gaj în care figura suma de 500 000 lei, dar cine a achitat pe contul băncii suma de 300 000 lei nu cunoaște.

76. Fiind audiat în instanța de fond martorul Donică Iurie a declarat că, Diacon Tatiana este nașa sa de cununie, la moment sunt în relații rele și nu comunică. Aproximativ cu 6-7 ani în urmă, exact nu ține minte, nașa sa de cununie, Diacon Tatiana s-a apropiat s-o ajute în legătură cu activitatea care o avea, să obțină un credit pentru a putea activa în continuare în cadrul companiei. El activa atunci în calitate de administrator la SRL "Ali-Prof Prim", dar de fapt acest SRL îl gestiona Diacon Tatiana. Nu cunoaște dacă această întreprindere la acel moment activa, el nu gestiona banii. Activitatea de facto era gestionată de Diacon Tatiana. Mergea vorba de un credit în sumă de 500 000 lei - 700 000 lei. Diacon Tatiana mai avea și o datorie față de el ca persoană fizică, din acest motiv a căzut de acord ca compania să fie înregistrată pe numele său. Datoria Tatiane Diacon era în sumă de 40 000 euro față de el și pentru a nu fi suspendată activitatea firmei a acceptat să ia credit din numele SRL "AliProf- Prim". Cu cine au fost duse tratative la bancă de către Tatiana Diacon, nu cunoaște. Când i s-a comunicat, s-a prezentat la bancă, atunci a fost extrasă o sumă din creditul acordat, aproximativ 175 000 lei. Despre restul sumei de bani nu cunoaște cum au fost extrase și ce s-a făcut cu ea. La acel moment era în relații foarte bune, de încredere și nu atrăgea atenția la multe lucruri. Nu ține minte dacă Diacon Tatiana avea procură de la el, dar ștampila întreprinderii se afla la Diacon Tatiana. În prezent există și o hotărâre judecătorească, în proces de executare prin care s-a încasat de la Diacon Nicolae în beneficiul său suma de 22 000 euro. După obținerea creditului, nu cunoaște dacă întreprinderea avea profituri, menționează că, banii ridicați de el din suma creditului obținut, au fost luați, în scopul stingerii datoriei pe care o avea față de dânsul Diacon Tatiana, el a acceptat primirea creditului, din aceste considerente. Cine a perfectat actele necesare pentru creditarea

companiei nu ține minte. La acel moment, aveau relații de prietenie cu nașa sa, nu cunoaște ce s-a gătat și cu cine s-au dus tratative la bancă. Suma finală a creditului nu ține minte care a fost, nu a luat cunoștință cu contractele. Nu a fost precizat despre ce sumă este vorba, s-a discutat cu Tatiana Diacon doar că trebuie de procurat un utilaj pentru producerea biscuiților, iar din suma care trebuia s-o obțină de la bancă, urma de 175 000 lei îi revenea lui în scopul stingerii datoriei pe care o avea Diacon Tatiana față de el. Nu a fost implicat în activitatea SRL „Ali-Prof Prim”, iar ulterior a fost vândută întreprinderea, el a fost invitat pentru semnătură, dar nu cunoaște cui a fost vândută întreprinderea. Nu cunoaște ce funcție ocupa la acel moment Diacon Tatiana.

77. Fiind audiat în instanța de fond martorul Balan Lilian, care a declarat că, Diacon Tatiana îi este verișoară, mama ei este soră cu iarna sa. Pe Tabacari Ala o cunoaște, au fost vecini. A avut casă alături de Ala Tabacari și Diacon Tatiana, însă a rămas fără casă, deoarece a ajutat-o pe Diacon Tatiana. Dna Tatiana intra în încredere, în relații de prietenie și ulterior venea cu rugămintea la dna Ala să ajute. Dna Tatiana plânge și cere ajutor spunând că și ea o să ajute. În casa dnei Tatiana a locuit după ce au decedat părinții săi. A fost pus sub tutela mamei Tatiane Diacon, Bînzari Larisa. A fost vândut apartamentul care aparținea părinților săi de către mătușa sa Larisa Pînzari, iar ulterior construită casă în sec. Ciocana. După ce s-a vândut apartamentul, dna Larisa i-a cumpărat un lot de casă cu o căsuță. O perioadă de timp el a locuit în această căsuță împreună cu Diacon Tatiana și mătușa sa, iar după ce s-au finisat lucrările în casa Tatiane Diacon, toți au trecut cu traiul în casa Tatiane Diacon. După aceasta lui i s-a promis că o să-i construiască casă și el va locui în ea, dar ulterior a rămas pe drumuri, la rugămintea d. Tatiana a fost în calitate de garant și a gătat casa. Lotul de casă s-a înstrăinat și lui i s-a promis ca în casa construită pe lotul său el va avea apartament. Ala Tabacari la fel urma să o ajute pe dna Tatiana punând casa în gaj. Nu a auzit despre intențiile dnei Tatiana, deoarece toate discuțiile se duceau între dna Tatiana și mama acesteia d. Larisa. Nu își amintește dacă în anul 2011 a locuit la Tatiana Diacon. A fost personal când se duceau discuții privitor la acordarea ajutorului de către Ala Tabacari, Tatiane Diacon.

78. Fiind audiată în instanța de apel partea vătămată Tabacari Ala a declarat că, a fost audiată în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, declarațiile date le susține integral. *La întrebarea instanței a menționat că*, nu este de acord cu apelul avocatului inculpatei, solicitând menținerea sentinței. *La întrebarea avocatului a declarat că*, prejudiciul nu a fost recuperat din partea lui Diacon Tatiana.

79. În ședința de judecată a instanței de fond, la demersul apărării a fost audiat **martorul Șeremetiev Ala**, care a declarat că, atât d. Diacon Tatiana este vecina sa, cât și d. Tabacari, u au nici un fel de relații. Locuiește pe *****nr.*****. Când a procurat 1/2 din casă împreună cu terenul de pe ***** de la doamna Zglavoc Emilia, 1/2 a procurat și doamna Tabacari. Până în prezent terenul este proprietate comună câte 1/2, cu un număr cadastral, însă la ea se referă adresa: str. ***** *****, dar la Tabacari: str. ***** ***** A. Cândva ea a gătat terenul său în interesul său propriu, și doamna Tabacari în interesul său. Aproximativ în anul 2015, d. Tabacari împreună cu Tatiana Diacon a pus în gaj terenul doamnei Tabacari la ”Eurocredit Bank”. Cunoaște că o sumă foarte mare s-a luat de la ”EuroCredit Bank”, dar exact ce sumă nu cunoaște. A fost

invitată la bancă să dea acordul pentru punerea în gaj a terenului. Nu cunoaște cine a fost beneficiarul sumei de bani obținute în urma creditului. La fel cunoaște că, anterior doamna Tabacari cu doamna Diacon au mai luat credite și au pus în gaj același teren, dar cine a fost beneficiarul creditului luat anterior nu cunoaște. Menționează că, prima dată la ea a venit d. Tatiana, pe urmă a venit Tabacari cu d. Diacon la ea acasă. La perfectarea actelor pe teren s-au efectuat schimbări în acte, cu această întrebare s-a ocupat. Tatiana Diacon împreună cu soțul ei Șeremetiev Gheorghe și taxele au fost achitate de ei împreună cu d. Diacon. Toate schimbările efectuate au fost înregistrate la notar. La înregistrare au fost prezenți: Tabacari Ala, Tabacari Semion, Bînzari Larisa. La încheierea contractului de vânzare-cumpărare între Belibov și Tabacari ea a fost prezentă la notar. Contractul de vânzare-cumpărare s-a dat citire în prezența la toți, care au fost prezenți.

80. Deși inculpata vina în cele incriminate nu a recunoscut-o, dincolo de orice dubiu rezonabil instanța de apel reține că, vinovăția inculpatei Diacon Tatiana este dovedită integral prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt:

- **Copia contractului de ipotecă din 26 iulie 2011**, potrivit căruia BC "EuroCreditBank" în calitate de creditor-ipotecar, d. Tabacari Simion și Tabacari Ala, în calitate de "debitori-ipotecari" în baza contractului de credit nr.CL ***** din 26 iulie 2011 creditor-ipotecar obligându-se să acorde SRL "Aliprof-Prim" un credit în sumă de 500 000 lei rambursabil în termen până la 24 iulie 2013, potrivit condițiilor aceluiași contract debitorii-ipotecari instituie în favoarea creditorului ipotecar ipoteca asupra imobilului situate în mun. *****, str. *****, ***** (f.d.86-92, vol. 1);

- **Copia raportului de evaluare a obiectului potrivit căruia casa de locuit din mun. *****, str. *****, *******, a fost evaluate la 1,152,000 lei (f.d.104-105);

- **Procesul-verbal de ridicare din 18 iunie 2015** prin care a fost ridicată informația-descifrare cu privire la rulajul mijloacelor bănești în contul nr.225137162390, dosarul juridic al SRL "Aliprof-Prim" ordine de încasare, ordine de eliberare a mijloacelor financiare, dispoziții de plată cu actele anexă (f.d.115, vol.1);

- **Extrasul din Registrul bunurilor imobile ***** a cet. Tabacari Simion** (f.d. 125-126, vol.1);

- **Contractul de credit nr.CL ***** din 26 iulie 2011** (f.d. 127-130, vol.1);

- **Contractul de ipotecă din 26 iulie 2011** (f.d.131-133, vol. 1);

- **Procesul-verbal de ridicare a actelor de la notar din 10.07.2015** (f.d.227-247, vol.1).

81. La examinarea cauzei penale, în ordine de apel, procurorul a reiterat probele invocate și cercetate de către instanța de fond.

82. Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul penal constată că ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal (episodul cu părțile vătămate Tabacari Ala) și că acțiunile inculpatei au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma articolului sus-enunțat, adică inculpata a săvârșit escrocheria, după semnele calificative

dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșite în proporții deosebit de mari.

83. În consecință, instanța de apel menționează că, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal, luând în considerație că, din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală și ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii de escrocherie.

84. Colegiul penal reține următoarea faptă infracțională, și anume ” *Diacon Tatiana ***** urmărind scopul obținerii de venituri ilegale, a planificat obținerea unui credit bancar, fără intenție de a-1 restitui, prin gajarea unor bunuri ce nu-i aparțin cu drept de proprietate. În vederea realizării acestui scop a obținut încrederea familiei Tabacari Simion ***** , a.n. ***** și Tabacari Ala ***** , a.n. ***** pe care prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă, că gestionează activități comerciale profitabile pentru dezvoltarea cărora este necesar de noi investiții, cunoscând din start că nu va contribui nici într-un fel la realizarea angajamentelor economice specificate și nici la restituirea mijloacelor financiare obținute ilicit, creând impresia de bune intenții în executarea înțelegerii prestabilite, după un set repetat și îndelungat de tratative i-a convins să gajeze în interesul agentului economic SRL „Aliprof-Prim” gestionat de finul său de cununie Donica Iurie ***** , pe care la fel l-a indus în eroare, imobilul din mun. ***** str. ***** ***** , casa, în care Tabacari Ala și Tabacari Simion locuiau. La 26 iulie 2011, între BC „EuroCreditBank” SA, Tabacari Simion și Tabacari Ala a fost încheiat contractul de ipotecă prin care familia a ipotecat imobilul din mun. ***** str. ***** ***** , după cum urmează: - Imobilul cu numărul cadastral ***** , ½ cotă parte din terenul pentru construcții cu suprafața de 0,0461 ha în hotare generale; - Imobilul cu numărul cadastral *****.01; casă de locuit individuală situată pe terenul respectiv cu suprafața totală la sol de 101,5 m², pentru a asigura executarea contractului nr. C.L. ***** din 26 iulie 2011 prin care BC „EuroCreditBank” SA a acordat agentului economic SRL „Aliprof-Prim” un credit în valoare de 500 000 (cinci sute mii) lei, cu scop de dezvoltare operațională, bani care au fost ridicați de pe conturile SRL „Aliprof-Prim” și au fost însușiți de Diacon Tatiana în scopuri personale, prin ce a cauzat lui Tabacari Simion și Tabacari Ala un prejudiciu material considerabil în proporții deosebit de mari.”.*

85. În sensul calificării faptei infracționale comise de Diaconu Tatiana (în privința părții vătămate Tabacari Ala) prin prisma art. 190 alin. (5) din Codul penal, Colegiul penal consideră necesar de a supune analizei componenta de infracțiune prevăzută după semnele, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșite în proporții deosebit de mari.

86. Prin urmare, instanța de apel notează că, *obiectul juridic special* al escrocheriei are un caracter complex. Astfel, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. *Obiectul juridic secundar* al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere. Totodată, *obiectul material* al escrocheriei este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

87. Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau în abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

88. În sensul dezvoltării noțiunilor acțiunilor adiacente ce însoțesc latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, suplimentar definițiilor date supra de către legislator, urmează a se sublinia faptul că, prin intermediul *înșelăciunii* sau al *abuzului de încredere* făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndrituit a le lua. În astfel de situații nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decât o „prezentare scenică” făcută cu scopul de a demonstra celor din jur (deseori, inclusiv „martorilor oculari” care fac parte din același grup infracțional) caracterul „legitim” al tranzacției efectuate.

89. În altă ordine de idei, Colegiul penal urmează a clarifica faptul că, în funcție de circumstanțele pe care le vizează înșelăciunea, aceasta cunoaște următoarele modalități: 1) înșelăciunea cu privire la persoana făptuitorului sau a altcuiva (în acest caz, înșelăciunea poate avea ca obiect: identitatea persoanei; calitățile de fapt sau de drept ale persoanei; relațiile cu alte persoane etc.); 2) înșelăciunea cu privire la bunurile pe care făptuitorul i le oferă victimei, bunuri care reprezintă mijlocul de săvârșire a infracțiunii de escrocherie, nu obiectul material al acesteia (în cazul dat, înșelăciunea are ca obiect: existența bunurilor; apartenența bunurilor; calitatea bunurilor; cantitatea bunurilor etc.); 3) înșelăciunea cu privire la anumite acțiuni sau evenimente (de exemplu, cu privire la: cazul asigurat; dispoziția unor terțe persoane privind bunurile; faptul executării unei anumite lucrări; faptul achitării banilor pentru bunurile primite; efectuarea unor cheltuieli etc.); 4) înșelăciunea cu privire la promisiuni (în asemenea cazuri, făptuitorul face promisiuni false, de la bun început neavând nici o intenție să-și onoreze angajamentul. Caracterul promisiunilor false poate varia: de la oferta privind bunurile de consum casnic până la promiterea de a facilita procurarea apartamentului sau migrația în scop de muncă. Însă, de fiecare dată, anume aceste promisiuni, determinate de necesitățile de moment ale victimei, sunt cele care condiționează transmiterea banilor către făptuitor. Pentru a

economisi bani și timp, victima se lasă convinsă de făptuitor că anume el este cel care îi va soluționa - rapid și calitativ - problema).

90. Instanța de apel mai conchide că, pentru a se putea reține înșelăciune cu prilejul încheierii sau executării unui contract sunt necesare următoarele condiții: a) să aibă loc încheierea sau executarea unui contract (verbal sau în scris); b) cu prilejul încheierii sau executării contractului, făptuitorul să inducă sau să mențină în eroare partea vătămată; c) acțiunea de amăgire să determine pe cei induși sau menținuți în eroare să încheie sau să execute contractul în condițiile stipulate, adică în condițiile care altfel nu ar fi fost acceptate și care au creat o situație păgubitoare pentru partea vătămată; d) acțiunea să fie săvârșită cu intenție.

91. Totodată, cu referire la abuzul de încredere, se învederează că, în ipoteza abuzului de încredere, făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă. Ultima este, de regulă, proprietarul sau administratorul unei anumite mase patrimoniale. De regulă, raporturile de încredere decurg din încheierea unor convenții de drept civil (mandat, depozit, asigurare, comision, administrare fiduciară etc.) sau din alte fapte juridice. În alte cazuri, aceste raporturi se creează pe fondul atitudinii de colegialitate, prietenie, afecțiune între făptuitor și victimă, atitudine care, de multe ori, este artificial creată și susținută, timp îndelungat, prin eforturile făptuitorului.

92. Astfel că, este necesară punctarea criteriilor ce individualizează abuzul de încredere în raport cu înșelăciunea: 1) abuzul de încredere întotdeauna presupune o relație specială între făptuitor și victimă. O relație având la bază încrederea între cei doi, condiționată de existența între ei a unor raporturi contractuale, a afecțiunii reciproce, ori de autoritatea funcției pe care o ocupă făptuitorul etc.; 2) abuzul de încredere presupune întotdeauna formarea unui climat de încredere de către făptuitor. Acest proces necesită, de regulă, premeditare și o durată comparativ mai lungă. Spre deosebire de înșelăciune, în ipoteza abuzului de încredere nu poate fi concepută săvârșirea spontană a infracțiunii, fără o etapă de pregătire relativ îndelungată; 3) înșelăciunea, ca modalitate a acțiunii adiacente în cadrul faptei prejudiciabile de escrocherie, comportă suficiență prin ea însăși. Nu necesită a fi secundată de realizarea subsecventă a abuzului de încredere, pentru a asigura dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane. În contrast, abuzul de încredere este autosuficient în rare situații. De cele mai dese ori, trebuie secundat de înșelăciune, ca factor de sustentație pentru abuzul de încredere; 4) în cazul abuzului de încredere, este mai vădit concursul victimei la realizarea intenției infracționale a făptuitorului. De fapt, victima prognozează deficient conduita făptuitorului, ignorând elementara precauție. Activismul făptuitorului se manifestă doar cu prilejul obținerii încrederii victimei. După care totul se desfășoară ca și cum de la sine, fără o influențare sesizabilă din partea făptuitorului.

93. Fiind o *infracțiune materială*, escrocheria se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

94. *Latura subiectivă* a escrocheriei se manifestă în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

95. Subiectul este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

96. În acest sens cu referire la componența infracțiunii de escrocherie, Colegiul penal reține că, dincolo de orice dubiu rezonabil se atestă cumularea și consumarea atât a semnelor obiective cât și subiective a componenței de infracțiune și anume prin săvârșirea faptei date a fost adusă atingere valorilor sociale cu privire la posesia asupra bunurilor, la caz inculpata Diacon Tatiana a însușit mijloace bănești prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în suma totală de 500 000 lei, care aparțin părților vătămate Tabacari Ala și Tabacari Simion, cauzându-le astfel acestora daune în proporții deosebit de mari.

97. În continuare, instanța de apel reține ca realizată fapta infracțională prin săvârșirea acțiunii de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, prin exercitarea unei influențări psihice asupra conștiinței și voinței victimelor care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupunând în mod eronat că, ultima este îndreptățit a le lua. Astfel încât, la caz, însușite fiind în suma de 500 000 lei, care aparțin părților vătămate Tabacari Ala și Tabacari Simion.

98. Colegiul penal reține că, fapta infracțională comisă a fost realizată prin acțiunea privind dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, și anume *”...Diacon Tatiana *****... în vederea realizării acestui scop a obținut încrederea familiei Tabacari Simion *****, a.n. ***** și Tabacari Ala *****, a.n. ***** pe care prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă, că gestionează activități comerciale profitabile pentru dezvoltarea cărora este necesar de noi investiții, cunoscând din start că nu va contribui nici într-un fel la realizarea angajamentelor economice specificate și nici la restituirea mijloacelor financiare obținute ilicit, creând impresia de bune intenții în executarea înțelegerii prestabilite, după un set repetat și îndelungat de tratative i-a convins să gajeze în interesul agentului economic SRL „Aliprof-Prim” gestionat de finul său de cununie Donica Iurie *****, pe care la fel l-a indus în eroare, imobilul din mun. ***** str. ***** ***** , casa, în care Tabacari Ala și Tabacari Simion locuiau. La 26 iulie 2011, între BC „EuroCreditBank” SA, Tabacari Simion și Tabacari Ala a fost încheiat contractul de ipotecă prin care familia a ipotecat imobilul din mun. ***** str. ***** ***** , după cum urmează: - Imobilul cu numărul cadastral ***** , ½ cotă parte din terenul pentru construcții cu suprafața de 0,0461 ha în hotare generale; - Imobilul cu numărul cadastral *****.01: casă de locuit individuală situată pe terenul respectiv cu suprafața totală la sol de 101,5 m², pentru a asigura executarea contractului nr. C.L. ***** din 26 iulie 2011 prin care BC „EuroCreditBank” SA a acordat agentului economic SRL „Aliprof-Prim” un credit în valoare de 500 000 (cinci sute mii) lei, cu scop de dezvoltare operațională, bani care au fost ridicați de pe conturile SRL „Aliprof- Prim” și au fost însușiți de Diacon Tatiana în scopuri personale...”* precum și urmarea prejudiciabilă prin care a fost cauzată părților vătămate Tabacari Ala și Tabacari Simion daune în proporții deosebit de mari în mărime totală de 500 000 lei, legătura causală fiind una directă dintre faptă și urmarea dată.

99. În mod subsecvent cu referire la latura subiectivă, Colegiul penal constată că, Diacon Tatiana a acționat cu vinovăție sub formă de intenție directă, urmărind scopul de

cupiditate, prin obținerea de venituri ilegale, ori ultima în cumulul probelor cercetate își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestor urmări, fiind responsabilă și având vârsta subiectului infracțiunii.

100. În același timp, din analiza coroborată a prevederilor art.126 alin.(1) din Codul penal (în vigoare la data săvârșirii infracțiunii), *se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5000 și, respectiv 2500 unități convenționale de amendă.*

101. În sensul dezideratelor impuse de legiuitor, raportate la circumstanțele de fapt ale cauzei penale, Colegiul penal reiterează că, Diacon Tatiana, folosindu-se de relațiile de prietenie în care se aflau de mulți ani cu părțile vătămate Tabacari Ala și Tabacari Simion, prezentându-le ca adevărată o faptă mincinoasă, precum că, gestionează activități comerciale profitabile pentru dezvoltarea cărora sunt necesare investiții noi, după o perioadă îndelungată de tratative i-a determinat pe ultimii să pună în gaj imobilul acestora din mun. ***** str. ***** *****, în interesul SRL "Aliprof-Prim", întreprindere aflată sub gestiunea finului său de cununie Donică Iurie, în scopul obținerii unui credit în valoare de 500 000 lei, planificând în acest sens, obținerea creditului bancar, însă fără intenția de a-l restitui, gajând bunuri ce nu-i aparțin cu drept de proprietate. Iar, în consecință, la 26 iulie 2011, între BC „EuroCreditBank” SA, pe de o parte și Tabacari Simion și Tabacari Ala, pe cealaltă parte, a fost încheiat contractul de ipotecă prin care a fost ipotecat imobilul din mun. ***** str. ***** *****, și anume, imobilul cu numărul cadastral *****, ½ cotă parte din terenul pentru construcții cu suprafața de 0,0461 ha în hotare generale și imobilul cu numărul cadastral *****.01: casă de locuit individuală situată pe terenul respectiv cu suprafața totală la sol de 101,5 m², pentru a asigura executarea contractului nr. C.L. ***** din 26 iulie 2011 prin care BC „EuroCreditBank” SA a acordat agentului economic SRL „Aliprof-Prim” un credit în valoare de 500 000 (cinci sute mii) lei, cu scop de dezvoltare operațională.

102. Or, nemijlocit din circumstanțele reiterate supra rezultă inechivoc ilegal al acțiunilor inculpatei, în sensul în care, Diacon Tatiana a profitat de încrederea acordată din partea părților vătămate, rezultată în legătura de prietenie ce exista între părți, și prin convingerea ultimilor că, gajarea imobilului în favoarea SRL "Aliprof-Prim" este necesară în scopul dezvoltării afacerii, a supus ipotecării bunul imobil, fără a-și onora promisiunile date de a restitui mijloacele bănești sau imobilul.

103. Instanța de apel precizează că, vinovăția inculpatei Diacon Tatiana rezultă inclusiv și din *declarațiile părții vătămate Tabacaru Ala*, care a declarat că, *"Diacon Tatiana o cunoaște de mulți ani, au fost în relații de prietenie...La acel moment, Tatiana Diacon avea patiseria, și au rugat-o pe ea să fie în calitate de garant, să pună casa în gaj pentru SRL "Aliprof- Prim", indicând că au nevoie de bani. Ea a întrebat-o pe Tatiana Diacon de ce nu-și pune în gaj casa sa, iar aceasta i-a spus că casa ei este deja gajată. A acceptat să pună în gaj casa, a fost la notar și a încheiat contractul. A garantat casa pe trei luni la prețul de 300 000 lei...Peste vre-o două luni de zile, văzând că nu are*

nici un act de la Diacon Tatiana a hotărât să meargă la notar și a cerut duplicat. Atunci a văzut că este un alt act, deoarece contractul de fapt a fost încheiat la 26 iulie 2011, însă acest contract nu corespundea cu cel încheiat pe 26 iulie 2011 și nici condițiile acestuia nu corespundeau. În contract era stipulat prețul casei de 500 000 lei și termenul de rambursare era indicat 24 iulie 2013, pe când între ei a fost înțelegerea referitor la un termen de trei luni. În ziua în care a încheiat contractul, la notar a citit contractul încheiat, l-a răsfoit și el avea trei sau patru file, la momentul încheierii contractului erau doar vre-o 5 puncte, însă atunci când a primit duplicatul contractului a văzut că sunt vre-o 20 puncte. Semnătura de pe duplicatul contractului corespundea cu a sa. Ulterior, Diacon Tatiana îi promitea că o să adune bani și o să-i restituie casa. Apoi Diacon Tatiana a adus două persoane Belibov și Platon, ca să vadă casa, care urmau să-i împrumute ei o sumă de bani, ca să poată ea scoate așa din gaj. Astfel, a acceptat să semneze un act la notarul Rodica Cernei pentru a putea scoate casa din gaj. După o perioadă de timp, venit la avocat și i-a arătat actele, unde i s-a comunicat că, ea nu a semnat un act pentru a scoate casa din gaj, dar un contract de vânzare-cumpărare...la notar a fost ea, soțul său și Diacon Tatiana și a semnat unde i-a arătat notarul cu degetul. După ce a aflat că a semnat un contract de vânzare-cumpărare i-a spus Tatianeii Diacon despre aceasta, însă aceasta i-a promis că o să adune bani și o să-i restituie casa. Atunci a înțeles că de fapt casa a fost vândută...La notarul Rodica Cernei nu i-a fost citit actul, dar i-au spus verbal că, dacă nu semnează acest act în acea zi, atunci casa va fi transmisă băncii și va fi scoasă în vânzare. În prezent dorește să i se restituie casa, iar actualilor proprietari să le fie restituită suma de 45 000 Euro. În contractul de ipotecă valoarea casei a fost indicată în sumă de 1 152 000 lei...Diacon Tatiana, s-a adresat de mai multe ori la ea, dar ea are toate înscrisurile prin care i s-au transmis banii, ei erau în relații de prietenie și au fost mai multe cazuri când ea a gajat bunurile sale în favoarea acesteia. Anterior a pus casa în gaj, însă casa nu a fost luată, iar acum a rămas fără casă, fiind vândut imobilul, fiind impusă de Diacon Tatiana și de notar, cu de-a sila să semneze, sub pretextul că, casa va fi transmisă tot atunci în favoarea Băncii...”, depoziții care se suprapun celor declarate și de către **Tabacari Simion, în calitate de martor**, și anume ”...Cu Diacon Tatiana până la cele întâmplate au fost în relații bune, dar după ce i-a amăgit relațiile s-au înrăutățit. Pe 26 iulie 2011, el s-a întors de la serviciu și a văzut că d. Tatiana și mama acesteia duc o discuție cu soția a. Tatiana Diacon și mama ei i-au explicat că, o să facă un contract pe trei luni la suma de 300 000 lei și să pună casa în gaj. Ea le-a promis că o să le dea o sumă de bani pentru a farda casa și gardul. A acceptat să semneze contractul. Acasă a semnat un act, dar nu cunoaște cu ce text, i-a crezut din cuvânt, iar peste o perioadă a mers la notar și a semnat un document legat de gajul casei. La notar nu a citit actul, deoarece avea încredere în Tatiana Diacon și mama acesteia...”. Totodată, în confirmarea acțiunilor ilegale comise de inculpata Diacon Tatiana vin și **declarațiile martorului Balan Lilian**, care a relatat că ”... Diacon Tatiana îi este verișoară, mama ei este soră cu iarna sa. Pe Tabacari Ala o cunoaște, au fost vecini. A avut casă alături de Ala Tabacari și Diacon Tatiana, însă a rămas fără casă, deoarece a ajutat-o pe Diacon Tatiana. Dna Tatiana intra în încredere, în relații de prietenie și ulterior venea cu rugămintea la dna Ala să

ajute. Dna Tatiana plânge și cere ajutor spunând că și ea o să ajute. În casa dnei Tatiana a locuit după ce au decedat părinții săi. A fost pus sub tutela mamei Tatianeii Diacon, Bînzari Larisa. A fost vândut apartamentul care aparținea părinților săi de către mătușa sa Larisa Pînzari, iar ulterior construită casă în sec. Ciocana. După ce s-a vândut apartamentul, dna Larisa i-a cumpărat un lot de casă cu o căsuță. O perioadă de timp el a locuit în această căsuță împreună cu Diacon Tatiana și mătușa sa, iar după ce s-au finisat lucrările în casa Tatianeii Diacon, toți au trecut cu traiul în casa Tatianeii Diacon. După aceasta lui i s-a promis că o să-i construiască casă și el va locui în ea, dar ulterior a rămas pe drumuri, la rugămintea d. Tatiana a fost în calitate de garant și a gajat casa. Lotul de casă s-a înstrăinat și lui i s-a promis ca în casa construită pe lotul său el va avea apartament. Ala Tabacari la fel urma să o ajute pe dna Tatiana punând casa în gaj... A fost personal când se duceau discuții privitor la acordarea ajutorului de către Ala Tabacari, Tatianeii Diacon...”.

104. Mai mult ca atât, urmează a fi date o apreciere și **declarațiilor martorului Donică Iurie**, care a elucidat chestiunea referitoare la beneficiarul creditului luat prin gajarea bunului ipotecat, declarând că, ”... Aproximativ cu 6-7 ani în urmă, exact nu ține minte, nașa sa de cununie, Diacon Tatiana s-a apropiat s-o ajute în legătură cu activitatea care o avea, să obțină un credit pentru a putea activa în continuare în cadrul companiei. El activa atunci în calitate de administrator la SRL ”Ali-Prof Prim”, dar de fapt acest SRL îl gestiona Diacon Tatiana. Nu cunoaște dacă această întreprindere la acel moment activa, el nu gestiona banii. Activitatea de facto era gestionată de Diacon Tatiana. Mergea vorba de un credit în sumă de 500 000 lei - 700 000 lei. Diacon Tatiana mai avea și o datorie față de el ca persoană fizică, din acest motiv a căzut de acord ca compania să fie înregistrată pe numele său. Datoria Tatianeii Diacon era în sumă de 40 000 euro față de el și pentru a nu fi suspendată activitatea firmei a acceptat să ia credit din numele SRL ”AliProf-Prim”. Cu cine au fost duse tratative la bancă de către Tatiana Diacon, nu cunoaște. Când i s-a comunicat, s-a prezentat la bancă, atunci a fost extrasă o sumă din creditul acordat, aproximativ 175 000 lei. Despre restul sumei de bani nu cunoaște cum au fost extrase și ce s-a făcut cu ea. La acel moment era în relații foarte bune, de încredere și nu atrăgea atenția la multe lucruri. Nu ține minte dacă Diacon Tatiana avea procură de la el, dar ștampila întreprinderii se afla la Diacon Tatiana. În prezent există și o hotărâre judecătorească, în proces de executare prin care s-a încasat de la Diacon Nicolae în beneficiul său suma de 22 000 euro. După obținerea creditului, nu cunoaște dacă întreprinderea avea profituri, menționează că, banii ridicați de el din suma creditului obținut, au fost luați, în scopul stingerii datoriei pe care o avea față de dânsul Diacon Tatiana, el a acceptat primirea creditului, din aceste considerente. Cine a perfectat actele necesare pentru creditarea companiei nu ține minte. La acel moment, aveau relații de prietenie cu nașa sa, nu cunoaște ce s-a gajat și cu cine s-au dus tratative la bancă....Nu a fost precizat despre ce sumă este vorba, s-a discutat cu Tatiana Diacon doar că trebuie de procurat un utilaj pentru producerea biscuiților, iar din suma care trebuia s-o obțină de la bancă, urma de 175 000 lei îi revenea lui în scopul stingerii datoriei pe care o avea Diacon Tatiana față de el. Nu a fost implicat în activitatea SRL

„Ali-Prof Prim”, iar ulterior a fost vândută întreprinderea, el a fost invitat pentru semnătură, dar nu cunoaște cui a fost vândută întreprinderea...”.

105. În continuare instanța de apel reiterează că, probele anexate la materialele cauzei penale, precum *contractul de credit nr. CL ***** din 26 iulie 2021, contractul de ipotecă din 26 iulie 2011, procesul-verbal de ridicare a actelor de la notar din 10.07.2015*, raportate la declarațiile părții vătămate și martorilor pe caz, atestă cu certitudine realizarea acțiunii de către Diacon Tatiana prin dobândirea ilicită a bunurilor unei alte persoane având la bază înșelăciune și abuz de încredere (*prin metoda descrisă în fapta infracțională*), săvârșită cu cauzarea în proporții deosebit de mari.

106. Cu referire la argumentele apelantului precum că, în acțiunile acesteia nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune, Colegiul penal, apreciind probele administrate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității acestora constată că, acestea nu pot fi reținute, având scopul evitării răspunderii penale, fiind îndreptată spre ameliorarea situației inculpatei, întrucât, în baza probelor administrate de acuzatorul de stat s-a constatat cu certitudine că Diacon Tatiana, a acționat, manifestând rea-credință în raport cu părțile vătămate, din start a acționat față de acestea în vederea înșelării acestora, înșelare ce s-a manifestat prin abuz de încredere și dezinformare conștientă, cu prezentarea vădit falsă a realității, inculpata de la bun început neavând nici o intenție să-și onoreze angajamentul și anume cel de a restitui bunul pe care l-a găjat în favoarea întreprinderii în a cărei gestiune de facto se afla.

107. Colegiul penal, contrar alegațiilor apărătorului, în interesele inculpatei cu privire la existența în speță a unor relații de ordin civil între părți, remarcă că, limita între un acord civil și o escrocherie este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei, prin abuz de încredere și înșelăciune. Totodată, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: 1) atitudinea făptuitorului de faptul transmiterii lui a bunurilor; 2) prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele. Lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului, cu toate că în speța dată, intenția inculpatei Diacon Tatiana în comiterea infracțiunii de escrocherie se prefigurează încă în momentul când inculpata sub pretextul ”unor probleme financiare” din motive de cupiditate, cu intenție directă, dorind să dea acțiunilor sale un caracter legal, a convins victimele să gajeze imobilul aflat în proprietatea părților vătămate la bancă, în scopul obținerii unui credit, de care, în final a beneficiat însăși inculpata, însă fără ca aceasta să achite întregul credit acordat și apoi să restituie imobilul înapoi proprietarilor, cauzând victimelor daune materiale în proporții deosebit de mari. Mai mult cu atât, Colegiul penal reține că, până la ziua de azi inculpata nu a recuperat prejudiciul cauzat și nici nu a întreprins careva măsuri în acest sens.

108. În cazul concret, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: 1) *atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor;* 2) *prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.* Aceste două

aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate. La fel, pot fi supuse cercetării și alte circumstanțe, nu mai puțin importante: 1) maniera de comportament pe care făptuitorul a manifestat-o după ce i-au fost transmise bunurile (de exemplu, cheltuiie imediat banii prevăzuți pentru procurarea unor bunuri destinate victimei); 2) făptuitorul acceptă să-i fie transmise bunurile pe care cu bună-știință nu le va putea valorifica; 3) făptuitorul săvârșește acțiuni care demonstrează ne dorința lui de a-și executa angajamentele; 4) făptuitorul își asumă obligații pe care ulterior afirmă că nu este în stare să le îndeplinească.

109. Totodată, Colegiul penal relevă că, probele colectate și coroborate confirmă că Diacon Tatiana a obținut ilicit mijloace bănești, ca rezultat al contractării unui credit, cu supunerea imobilului părților vătămate în gaj, acțiuni întreprinse prin înșelăciune și abuz de încredere. Promisiunile de natură personală făcute de inculpată au pus amprenta încrederii în această relație, iar inculpata a exploatat-o cu rea voință pentru a-și realiza scopul său, însușindu-i banii. Părțile vătămate au fost înșelate, având o reprezentare greșită a situației. Toate aceste acțiuni au avut scopul de a realiza interesele personale, obținând mijloacele bănești, iar starea materială la data faptei nu atesta o disponibilitate efectivă de a-și executa angajamentele de către inculpată.

110. Urmează a fi respins ca neîntemeiat și argumentul apărării pe acest episod cu referire la pretinsul act de vânzare cumpărare care ar veni să detalieze raporturile civile formate între părți, ori potrivit depozițiilor *părții vătămate Tabacaru Ala* "...Diacon Tatiana a adus două persoane Belibov și Platon, ca să vadă casa, care urmau să-i împrumute ei o sumă de bani, ca să poată ea scoate așa din gaj. Astfel, a acceptat să semneze un act la notarul Rodica Cernei pentru a putea scoate casa din gaj. După o perioadă de timp, venit la avocat și i-a arătat actele, unde i s-a comunicat că, ea nu a semnat un act pentru a scoate casa din gaj, dar un contract de vânzare-cumpărare...la notar a fost ea, soțul său și Diacon Tatiana și a semnat unde i-a arătat notarul cu degetul. După ce a aflat că a semnat un contract de vânzare-cumpărare i-a spus Tatianeii Diacon despre aceasta, însă aceasta i-a promis că o să adune bani și o să-i restituie casa. Atunci a înțeles că de fapt casa a fost vândută...La notarul Rodica Cernei nu i-a fost citit actul, dar i-au spus verbal că, dacă nu semnează acest act în acea zi, atunci casa va fi transmisă băncii și va fi scoasă în vânzare. În prezent dorește să i se restituie casa, iar actualilor proprietari să le fie restituită suma de 45 000 Euro. În contractul de ipotecă valoarea casei a fost indicată în sumă de 1 152 000 lei...Diacon Tatiana, s-a adresat de mai multe ori la ea, dar ea are toate înscrisurile prin care i s-au transmis banii, ei erau în relații de prietenie și au fost mai multe cazuri când ea a gajat bunurile sale în favoarea acesteia. Anterior a pus casa în gaj, însă casa nu a fost luată, iar acuma a rămas fără casă, fiind vândut imobilul, fiind impusă de Diacon Tatiana și de notar, cu de-a sila să semneze, sub pretextul că, casa va fi transmisă tot atunci în favoarea Băncii...", acțiunile inculpatei detalizând metoda însușirii și o tergiversare a termenului de restituire a prejudiciului.

111. Distinct, Colegiul penal urmează a respinge drept neîntemeiate argumentele apărării cu privire la lipsa unui probatoriu care ar atesta o însușire, ori prin declarațiile

*martorului Donică Iurie se atestă faptul că: ”... Când i s-a comunicat, s-a prezentat la bancă, atunci a fost extrasă o sumă din creditul acordat, aproximativ 175 000 lei. Despre restul sumei de bani nu cunoaște cum au fost extrase și ce s-a făcut cu ea. La acel moment era în relații foarte bune, de încredere și nu atrăgea atenția la multe lucruri. Nu ține minte dacă Diacon Tatiana avea procură de la el, dar ștampila întreprinderii se afla la Diacon Tatiana. În prezent există și o hotărâre judecătorească, în proces de executare prin care s-a încasat de la Diacon Nicolae în beneficiul său suma de 22 000 euro. După obținerea creditului, nu cunoaște dacă întreprinderea avea profituri, menționează că, *banii ridicați de el din suma creditului obținut, au fost luați, în scopul stingerii datoriei pe care o avea față de dânsul Diacon Tatiana, el a acceptat- primirea creditului, din aceste considerente,*, iar din suma care trebuia s-o obțină de la bancă, *urma de 175 000 lei îi revenea lui în scopul stingerii datoriei pe care o avea Diacon Tatiana față de el.* Nu a fost implicat în activitatea SRL „Ali-Prof Prim”, iar ulterior a fost vândută întreprinderea, *el a fost invitat pentru semnătură, dar nu cunoaște cui a fost vândută întreprinderea...”*.*

112. Distinct, cu referire la declarațiile martorului Șeremetiev Ala, instanța de apel, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind irelevante, or, aceasta a relatat despre implicarea sa în perfectarea actelor de către Diacon Tatiana, referitor la circumstanțe ce țin de corectările numărului cadastral, etc, iar acestea nicidecum nu infirmă sau combat fapte referitor la învinuirea adusă inculpatei.

113. Prin urmare reiterând concluziile formulate de apărare cu privire la pretensele relații de ordin civil, Colegiul penal atestă incontestabil starea materială a inculpatei la data săvârșirii faptei care era una negativă, ultima fiind în imposibilitatea onorării obligațiilor materiale drept rezultat al multiplelor datorii înregistrate față de terți, fiind constatat cu certitudine atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru tragerea inculpatei Diacon Tatiana la răspundere penală, or în conformitate cu prevederile art.51 alin.(1) din Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*

Cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Deriglazov Grigore).

114. ***Fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond, inculpata Diacon Tatiana,*** pe episodul ce vizează infracțiunea prevăzută la art.190 alin. (5) din Codul penal, (partea vătămată Deriglazov Grigore) inculpata a comunicat că, a făcut cunoștință cu Deriglazov Grigore prin intermediul mamei sale și mamei acestuia, în toamna anului 2015. Mama sa, Bînzari Larisa era prietenă cu d. Deriglazov Marina, mama lui Deriglazov Grigore, fiind vecine cu vilele. Atunci mama lui Deriglazov Grigore i-a propus mamei sale (Bînzari Larisa) să se întâlnească toți împreună cu fiul acesteia, să discute și să pornească o afacere de patiserie care se afla în casa în care locuiau de pe strada Sf. Paraschiva, 29. Deriglazov Grigore a venit cu soția sa, a intrat în secția dată, a văzut-o, apoi a rugat-o să facă un mic business plan pe un an înainte ce ține de activitatea dată, producerea produselor de patiserie, mai exact napolitane. Când era gata business planul l-a telefonat. El s-a apropiat cu soția sa la ei la domiciliu, au discutat

business planul și au negociat că ea va fi angajată în funcția de tehnolog principal, la compania d. Deriglazov Grigore, care își va desfășura activitatea în demisolul casei acesteia. El discuta ca să procure o companie care deja activa, el urma să fie administrator. Pentru activitate, în secția de producere era nevoie de o reparație cosmetică pentru a primi autorizație pe această adresă. Atunci avea o datorie pentru energia electrică în sumă de 17 000 lei pentru întreprinderea pe care o avuse. La casă erau două conturi, unul pe întreprinderea sa individuală, care era deconectat și un contor pe casa proprie. I-a spus despre aceasta, au negociat să-i dea bani chash pentru a încheia datoria pentru energia electrică, pentru a efectua reparație cosmetică și pentru a încheia contracte cu SA "Apă-canal" și SRL "Gaz-Natural Fenosa" pe numele dumnealui. Întreprinderea sa individuală se afla în faliment. Dumnealui a doua zi, după discuția pe care au avut-o, a venit la ea acasă, să-i transmită o parte din bani pentru a efectua achitățile menționate, însă ea nu era acasă. Bani i-a transmis mamei sale, Bînzari Larisa și sumele au fost indicate în recipisă, mama sa a semnat foaia care a scris-o Gr. Deriglazov. Din banii pe care i-a primit, a efectuat reparație în secție, a achitat datoria pentru energie termică, a dus actele la organele respective pentru a primi autorizația, așa cum a fost înțelegerea din start. Ea a dus tratative cu o firmă cu care conlucra firma sa, să dea o cantitate mare de marfa înainte de sărbătorile de anul nou, însă d. Deriglazov îi spunea că nu sunt gata actele de eliberare a mărfii. El deținea compania, dar nu putea elibera marfa deoarece nu avea facturi fiscale. S-au întocmit actele, administratorul firmei fiind înregistrat Gr. Deriglazov, iar ea era tehnolog principal. Mama sa este cofetar de categoria a VI, ea la fel era angajată ca și mama lui Gr. Deriglazov, însă nu cunoaște dacă erau angajate oficial. În afară de ele mai erau doi cofetari, Cucu Andrei și Cojocari Igor. Ei veneau la serviciu o dată la două-trei zile pentru efectuarea comenzilor. S-a început activitatea companiei. Ea ducea tratative cu diferite companii de livrare a mărfii, contractele care se făceau cu companii erau semnate de d. Deriglazov. Fiecare companie avea un contract de livrare a mărfii separate, ce ține de preț și de cantitate. Kg unui produs de napolitane, figura între prețul de 40-50 lei. Această întreprindere se numea SRL „Adera”. La dosar d. Deriglazov a anexat o listă de facturi, spunând că ea a însușit banii pentru produse, dar asta nu înseamnă că dacă a fost întocmită factura, banii au fost însușiți. În contract era stipulat un preț, dar în factură era indicat alt preț. Concretizează că, este vorba de contractul de livrare a mărfii. Multe companii cu care a dus tratative au refuzat să colaboreze cu ei, din motiv că nu coincidea prețul din contract cu prețul din factură, în factură se stipula un preț mai mare decât în contract. De câteva ori marfa a fost restituită înapoi și o cantitate de marfa s-a stricat. În tot procesul de producere, în secție se afla o doamnă pe nume Natalia, care a fost adusă de d. Deriglazov pentru a monitoriza tot ce se petrece în secție. În luna martie, anul 2016, a dus tratative cu una dintre cele mai mari companii din Republica Moldova, de distribuție a produselor de patiserie „Azamed”, ca să procure de la ei dulciuri. Marfa pentru această companie era numai pentru ei. Livrarea lunară la compania „Azamed” era de 10 tone și transferul banilor era fixat peste 30 zile de la livrarea mărfii. D. Deriglazov s-a bucurat foarte tare, a semnat contractul și au livrat marfa. Au efectuat 2 sau 3 ori livrări la compania „Azamed”. I-a comunicat lui Grigore Deriglazov că este nevoie de procurarea mărfii suplimentare

pentru îndeplinirea acestui contract, deoarece marfa care era în secție era cu termen expirat. Atunci între ei s-au început conflictele. El a refuzat să mai procure marfa, ea i-a spus că nu poate chema angajații deoarece nu avea marfa, nu putea să lucreze cu marfa alterată din secție. Retur de marfă companiile nu doreau să primească, marfa a rămas în secția de producere. Apoi Gr. Deriglazov a telefonat-o peste aproximativ 2 săptămâni și i-a spus că, va veni soția sa pentru a semna careva contracte. Referitor la banii pentru care a semnat mama și banii care el efectiv îi dădea pentru achitarea salariului și serviciilor comunale a spus că va trece să întocmească o recipisă. Ea a semnat personal recipisa în care a sumat toate sumele bănești care le-a primit chash de la d. Deriglazov. Acești bani i-a indicat ca împrumut bănesc. Grigore Deriglazov permanent spunea că ea l-a mințit. Atunci ea a acceptat să scrie o recipisă, a acceptat să-i întoarcă banii, deoarece o parte din bani i-a achitat pentru necesitățile personale. Recipisa a scris-o după ce el a telefonat pe viber. Iar domnul cu actele a venit mai târziu și ea fără nici un gând, știind că a întocmit o recipisă, a semnat toate actele prezentate, printre care era contractul individual de muncă și o listă de facturi, ulterior aflând că el a depus plângere, când a venit poliția cu percheziție la domiciliu. Menționează că, nu cunoaște dacă Gr. Deriglazov avea în gestiune vre-o întreprindere și când în extrasul din Registrul Persoanelor Juridice a fost introdusă fabricarea biscuiților și pâinii, (punctul 9-10 din extras). Confirmă că, recipisa de la f.d. 43 a fost semnată de mama sa Bînzari Larisa. Alte sume de bani în altă valută, decât cele indicate în recipisă nu a primit de la Deriglazov Grigore. Iar banii primiți de mama sa sunt incluse în recipisa scrisă de ea deja personal, la data de 17 mai 2016, deoarece el spunea că cu recipisa semnată de mama ei, el nu se poate adresa în instanța de judecată. Textul recipisei scrise de ea, era dictată de Gr. Deriglazov, fără a vedea recipisa precedentă semnată de mama. Recipisa precedentă se afla la Gr. Deriglazov. Din banii menționați în recipisa scrisă de ea personal, o parte din bani au fost folosiți pentru reparația cosmetică și serviciile comunale, suma de 400 dolari a fost folosită pentru lucru, suma de 300 dolari pentru perfectarea actelor necesare la departamentul de standardizare. Și din partea lui Gr. Deriglazov nu au fost pretenții când s-au cheltuit acești bani. Din luna ianuarie 2017 până în mai 2017 bani au fost transmiși, pentru diferite necesități, salariul angajaților și achitarea serviciilor comunale, pe care ea le achita personal. Erau salarizați doi cofetari, mama sa, Bînzari Larisa, ea (Diacon Tatiana) și șoferul. Salariul i se transmitea de Gr. Deriglazov în diferite sume: 10 000 lei sau 5 000 lei. Toți aveau salarii diferite. Salariul cofetarilor era de 700 lei ziua și cofetarii lucrau 1, 2, 3 zile în săptămână. Menționează că, actul de la f.d. 44 ("Vedamesti") a semnat când a venit persoana cea cu actele, în luna mai 2016. Materia primă era procurată de d. Deriglazov prin transfer bancar. Ea o ridică de la depozitele companiei. Nu este de acord că i se incriminează că, a însușit suma de 98 000 lei, pentru materia primă de la d. Deriglazov, deoarece în activitatea întreprinderii s-a primit marfa în kg. Pe ea ca tehnolog nu o interesa prețul mărfii, dar kg primite. Materia primă procurată în suma de 98 000 lei a fost primită pentru producerea produselor de patiserie, ceva din marfa a rămas în stoc, restul mărfii a fost eliberată la companiile cu care lucrau. O parte din marfa a fost alterată, o parte a rămas în secția care se afla pe str. Sf. Paraschiva, 29, cutii, foi de napolitane, margarină, lapte condensat, pelicule pentru ambalarea cutiei.

Când a fost efectuată percheziția, domniile au filmat și este anexat la materialele cauzei. Marfa a fost fabricată, dar nu toată a fost livrată, din considerente că era diferența de preț între contracte și facturi. Doamna nu a vrut să primească marfa deoarece nu coincidea cu prețul din factură, marfa a fost întoarsă înapoi la producere, apoi a expirat termenul și au fost nevoiți să o arunce și d. Deriglazov era la curent de aceasta. Contractul individual de muncă (f.d.39) a fost semnat în mai 2016, dar activitatea a început-o în decembrie 2015. Proiectul contractului individual de muncă i-a fost transmis pe data de 6 mai. Contractul i-a fost transmis pe viber în formă de model, care urma să-l semneze, când îl va aduce domnul să-l semneze. Nu își aduce aminte când a semnat contractul de locațiune (f.d.40-41) și careva sume bănești pentru chirie potrivit contractului de locațiune nu i s-au achitat. Oficial a fost angajată la întreprinderea SRL "Adera", doar ea, în calitate de tehnolog, din spusele lui Gr. Deriglazov, deși a prezentat contabilei copiile actelor și a altor persoane angajate. La fel menționează că, acces la bancă nu a avut și nu cunoaște la ce bancă s-a deservit compania d-lui Deriglazov. Ea personal administra doar cu procesul tehnologic, iar semnătura contractului sau primirea mărfii, nu se efectua fără acordul lui Gr. Deriglazov. Ștampila era sau la contabil sau la d. Deriglazov și facturile fiscale nu le îndeplinea ea, dar erau îndeplinite de contabilă, care locuia în s. Tohatin, numele căreia nu-l ține minte, ea îi prezenta contabilei informația și în baza informației i se eliberau facturi. Doar că prețul din factură, nu corespundea cu prețul din contract și ea pleca cu marfa acasă, care ulterior se altera și i se cereau bani pentru ea. Contabila îi spunea că prețul în factură este indicat la indicația lui Gr. Deriglazov.

115. Fiind audiată în instanță de fond partea vătămată Deriglazov Grigore, a declarat că, cu Diacon Tatiana a făcut cunoștință la sfârșitul anului 2014. Ea este fiica unei doamne cu care mama sa mergea împreună la biserică. Au făcut cunoștință prin intermediul părinților. În anul 2014, de la mama sa a aflat că, mama dnei Tatiana căuta să se întâlnească cu el, și era destul de insistentă. El nu știa pentru ce urma să se întâlnească. Când a venit la mama sa în ospetie, ea a telefonat-o pe mama Tatianeii Diacon, care a venit și povestit că este bucătar de o categorie înaltă, a lucrat în domeniul patiseriei și a propus o colaborare. El este din domeniul construcției. Discuția era că el urma să investească bani, Diacon Tatiana urma să fie administrator, iar mama ei tehnolog. Atunci pe Diacon Tatiana nu a văzut-o. De la bun început a refuzat, dar mama Tatianeii Diacon i-a spus că soțul Tatianeii Diacon a decedat și are copii minori. El presupunea că ei și-au făcut concluzia că el dispune de surse financiare, deoarece și-a adus părinții din Rusia și aici le-a construit casă cu toate condițiile necesare și avea o companie SRL "Adora". Ulterior i s-a făcut jale și a acceptat propunerea Tatianeii Diacon, stabilind să se întâlnească la d. Tatiana acasă, el i-a cerut întocmirea unui business plan, pentru a vedea pe cât de profitabilă este afacerea. Diacon Tatiana i-a explicat că, are un proces de judecată și nu poate deschide pe numele său nimic, dar urma să facă patiseria prin firma lui, și pe el îl aranja, deoarece urma să fie o transparență din punct de vedere a contabilității. De la bun început el urma să investească suma de 3000 euro, dar ulterior suma a crescut. Afacerea urma să fie în subsolul casei Tatianeii Diacon, deoarece avea acolo atelier de producere și utilajul necesar. Atunci când Diacon Tatiana i-a prezentat business planul și situația dificilă pe care o avea, și anume în casă era frig,

apă nu era, avea o fiică de seama fiicei sale, soțul ei s-a sinucis, lui i s-a făcut milă și crezând că afacerea este profitabilă a căzut de acord să investească bani. El urma să introducă modificări vis-a-vis de activitatea companiei pe care o avea, la Camera Înregistrării de Stat. Banii i-a dat Tatianeii Diacon, de la început pentru serviciile comunale și o sumă de bani pentru a începe a lucra. După ce a hotărât să meargă mai departe el s-a ocupat cu depunerea cererii la Camera Înregistrării de Stat, la Inspectoratul Fiscal, pentru a deveni plătitor de TVA, iar Diacon Tatiana între timp a făcut prima marfă pentru a o prezenta la furnizori. Era sfârșitul anului și el nu dorea să înceapă de la sfârșit, deoarece urma să dea darea de seamă, dar Diacon Tatiana a insistat motivând cu sosirea sărbătorilor de iarnă. El era implicat la serviciul de bază, și Diacon Tatiana a văzut aceasta și a insistat la urgentarea lucrurilor. Când a devenit plătitor de TVA Diacon Tatiana i-a spus că toți cumpărătorii sunt gata să procure de la ei marfă și i-a propus să investească bani în materia primă pentru a face producție. Din spusele acesteia, atelierul a început să lucreze și producția se livra la cumpărători. Livrarea se făcea în baza de facturi scrise de Diacon Tatiana. Conform contractelor pe care le avea cu cumpărătorii, plata se făcea după 30 zile de la livrarea mărfii. Pentru a nu avea dezordine în contabilitate, insista ca facturile să fie semnate și aduse la contabil. Facturile le întocmea Tatiana Diacon. După 30 zile a început să întrebe unde sunt banii, deoarece Diacon Tatiana iarăși îi cerea bani pentru marfă, iar pentru a nu stopa activitatea iarăși i-a dat bani pentru procurarea mărfii. La sfârșitul lunii ianuarie 2015 a născut soția și el era preocupat de acest moment, neavând timp să se ocupe de activitatea atelierului. Dar pe la sfârșitul lunii februarie, începutul lunii martie, văzând că nu sunt bani a început să o întrebe pe Diacon Tatiana, iar ea îl liniștea spunându-i că totul este sub control, iar companiile la care s-a livrat marfa sunt serioase și neapărat se vor achita. Următoarea etapă când i-a dat bani Tatianeii Diacon, a fost luna mai sau iunie, deoarece dânsa motiva că are o casă la Călărași și ea urma să o vândă și să investească banii în afacerea comună. Banii îi transmitea în mâna personal Tatianeii Diacon și ea îi elibera recipise. Atunci când a întrebat cum stau lucrurile în patiserie, ea i-a spus că este foarte ocupată cu casa de la Călărași, și-a cerut scuze și i-a spus că este foarte important pentru ea. În ceea ce privește banii care urmau să fie achitați de furnizori, Diacon Tatiana promitea că se va duce la furnizori, și se va preocupa de ei. Văzând că, banii pentru livrarea mărfii nu au fost achitați nici până la sfârșitul lunii iunie, a hotărât să găsească numerele furnizorilor, i-a telefonat și toți i-au comunicat că nu au primit marfă, pe Diacon Tatiana personal nu o cunosc, dar au auzit despre ea numai de rău. Atunci a stopat toată activitatea patiseriei, a încercat să poarte discuții cu Diacon Tatiana, dar ea nu mai ridica receptorul. Îi scria mesaje că nu poate răspunde și că se va clarifica cu furnizorii, iar marfa s-a livrat. În așa regim a comunicat de mai multe ori, dar a înțeles că este o înșelăciune și a depus plângere la poliție. I-a transmis bani mai mult de 200 000 lei. La sfârșit a înțeles că, este o escrocă, că l-a minciunit, prin abuz de încredere. Mama Tatianeii Diacon îl ruga să retragă plângerea, se puneă în genunchi, implorând să înceapă din nou activitatea ca să întoarcă banii înapoi. Menționează că el personal aplica ștampila pe facturi. Diacon Tatiana îi cerea să aplice ștampila pentru a putea efectua livrarea mărfii, pentru a primi marfa (materia primă) tot trebuia să aplice ștampila pe facturi. Diacon Tatiana i-a

prezentat contractele cu agenții economici. Banii transmiși Tatianeii Diacon în sumă de 253 924, 99 lei îi aparțineau lui, erau bani pe care i-a adunat și i-a pus deoparte fiind că soția trebuie să nască. Avea intenția să facă reparație. Din spusele Tatianeii Diacon din materia primă s-au pregătit produse și au fost livrate la cumpărători. Presupune că posibil marfa a fost livrată de Diacon Tatiana, dar în realitate nu cunoaște cum au stat treburile.

116. În ședința de judecată a instanței de fond, la demersul apărării a fost audiat *martorul Bînzari Larisa*, care a declarat că, aproximativ cu 3 ani în urmă locuia în s. Bic, com. Bubuieci. A făcut cunoștință la biserică cu mama lui Deriglazov Grigore, care era o doamnă în vârstă, aranjată cu credință, i-a lămurit că este cofetar, a văzut copturile sale aduse la biserică și a rugat-o să meargă la ea s-o învețe să facă copturi. La ea acasă a făcut cunoștință cu fiul ei Grigore și s-a plâns că au probleme cu producere, nu au energie electrică și nu pot să se ocupe cu patiseria. Deriglazov i-a spus că se cupă cu geamuri, și i-a propus să le achite serviciile comunale, iar ea să se ocupe cu actele și să înceapă a lucra. El a căzut de acord, a venit la ei acasă, a venit și mama și soția acestuia, care era însărcinată, au discutat producerea, au spus că nu au specialiști buni, ce este important pentru realizare, acesta s-a ocupat de realizare. Grigore Deriglazov i-a dat personal 1 000 dolari pentru întocmirea actelor. S-a început producerea. Mama lui Deriglazov, d. Maria lucra cu ea, dar nu știa producerea, a angajat specialiști de rangul II și III, care nu ieșeau cu zile întregi din secție, se făceau tone. Când au scos la realizare dulciurile dânsul a fost împotriva prețului și a propus să meargă la "Metro" să vadă prețurile și să lucreze cu ei, să încheie contractul. La un moment dat având probleme personale Deriglazov a lăsat Dlul "baltă", și împreună cu fiica sa a început să caute o persoană pentru a-i realiza marfa. Au găsit baza "Lucas" care importă toate uleiurile de la Ucraina, cu care au discutat și au fost de acord să încheie contractul cu condiția ca să lucreze cu semifabricatele lor de la Ucraina. Ei aveau niște semifabricate, termenul cărora expira și au rugat-o să le arate ce se poate de făcut cu ele, ea a muncit zi și noapte i-a făcut, ce le-a plăcut. Prețul propus de compania "Lucas" lui Deriglazov nu i-a plăcut, însă el a semnat contractul. Ea fiind tehnolog nu a fost salarizată, nu cerea bani, deoarece îi era rușine pentru că a achitat serviciile comunale, însă lucrătorii cereau banii. Grigore Deriglazov nu a mai venit, a rămas totul în stoc, care până în prezent sunt alterate. Soția lui Deriglazov se ocupa de contabilitate, ea ducea banii la bancă și ea personal a achitat din banii săi personali lucrătorii, care au activat. Menționează că, recipisa (f.d.43, Vol II) a fost întocmită de ea, banii indicați în recipisă i-a primit de la Deriglazov, deși acesta nu a solicitat întocmirea recipisei, dar ea a semnat. Aceste sume de bani au fost folosite pentru serviciile comunale și reparația secției. Banii indicați în recipisă i-a luat personal ea și ea a gestionat cu ei. Cunoaște că Deriglazov o suna pe fiica sa. Diacon Tatiana și o amenința să întoarcă sume de bani și a obligat-o să scrie o recipisă, dar nu cunoaște pe ce sumă de bani fiica sa i-a scris recipisă lui Deriglazov. Nu cunoaște din care motive Deriglazov a solicitat ca recipisa să-i scrie fiica sa. Domnul Donica este finul fiicei sale, este nepotul său de pe verișoară. Nu cunoaște nimic de episodul care se referă la d. Tabacari, ginerile său cu finul său s-au ocupat cu aceasta. Nu ține minte dacă ar fi semnat vre-o procură din urnele "Aliprof-Prim" SRL (f.d.54-56, vol. I). Nu cunoaște nimic ce s-au făcut cu banii obținuți în urma creditului.

117. Deși inculpata vina în cele incriminate nu a recunoscut-o, dincolo de orice dubiu rezonabil instanța de apel reține că, vinovăția inculpatei Diacon Tatiana este dovedită integral prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt:

- **Procesul-verbal privind sesizarea despre săvârșirea infracțiunii din 01.11.2016** (f.d.26);

- **Procesul-verbal de perchiziție din 14.12.2016**, efectuat la domiciliul inculpatei Diacon Tatiana, amplasat pe *****, mun. *****, în cadrul căreia s-au depistat 2 500 cutii goale cu inscripția "Rolax-CU", 33 de cutii a câte 7 kg cu foi gofre "Franzeluța", un sac cu lapte praf cu masa totală de 24 kg, 3 cutii cu vafe "Oreški" (f.d.30);

- **Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive din 03.02.2017** (f.d.102);

- **Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive din 15.12.2016** -DVD de marca Alerus, cu capacitatea de 4, 7 GB, pe care sunt înregistrate video din 14.12.2016, din cadrul perchiziției la domiciliul cet. Diacon Tatiana, amplasat pe str. Sf. Paraschiva, 29; procesul-verbal de ridicare din 20.12.2016 și de examinare din 03.02.2017, a foto copiei extrasului nr.324540 din 02.12.2015 pe 1 filă A4; fotocopia contractului de locațiune nr.1 din 16.11.2015 pe 2file A4; originalul recipisei din numele cet. Diacon Tatiana din 17.05.2016, pe o filă de caiet în pătrățele; o filă A4 în original cu inscripții de mână din numele cet. Bînzari Larisa din 02.12.2015 până la 30.04.2016, facturi fiscale în copii pe 19 file (f.d.127);

- **Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive din 26.12.2016** a fotocopiei extrasului nr.3245340 din 02.12.2015 pe 1 filă A4; foto-copia contractului individual de muncă nr.2 din 20.12.2015 pe 1 filă A4 fotocopia contractului de locațiune nr.1 din 16.11.2015 pe 2 file A4; originalul recipisei din numele cet. Diacon Tatiana din 17.05.2016 pe o filă de caiet în pătrățele; o filă A4 în original cu inscripții de mină din numele cet. Bînzari Larisa din 02.12.2015; act de verificare în original din perioada de la 22.12.2015 până la 30.04.2016, facturi fiscale în copii pe 19 file A4 (f.d.100).

118. La examinarea cauzei penale, în ordine de apel, procurorul a reiterat probele invocate și cercetate de către instanța de fond.

119. Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul penal constată că ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal și care combat argumentele declarate de către inculpată ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art.101 din Codul de procedură penală.

120. Instanța de apel constată cu certitudine că, Diacon Tatiana a comis infracțiunea imputată, și că acțiunile inculpatei au fost corect calificate de către prima instanță ca escrocherie, după semnele calificative, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșite în proporții deosebit de mari.

121. Cu referire la solicitările invocate de partea apărării, precum că prima instanță urma a achita inculpata de comiterea infracțiunii prevăzute art.190 alin.(5) din

Codul penal, constată că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatei. Instanța de apel consideră că aceste afirmații ale părții apărării reprezintă opinia subiectivă a apelantului, or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal, luând în considerație că din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală și ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii de escrocherie.

122. Astfel, instanța de apel respinge ca nefondate criticile părții apărării, precum că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia de condamnare a inculpatei Diacon Tatiana punând la baza sentinței declarațiile părții vătămate care nu corespund realității. Or, partea vătămată Deriglazov Grigore a afirmat că, Diacon Tatiana a insistat asupra investirii unor mijloace bănești în scopul inițierii unei afaceri profitabile, asigurându-l despre legalitatea acțiunilor și obținerea unui rezultat dorit, declarând că ”... *Diacon Tatiana a făcut cunoștință la sfârșitul anului 2014...În anul 2014, de la mama sa a aflat că, mama dnei Tatiana căuta să se întâlnească cu el, și era destul de insistentă. El nu știa pentru ce urma să se întâlnească. Când a venit la mama sa în oșpeție, ea a telefonat-o pe mama Tatianeii Diacon, care a venit și povestit că este bucătar de o categorie înaltă, a lucrat în domeniul patiseriei și a propus o colaborare. El este din domeniul construcției. Discuția era că el urma să investească bani, Diacon Tatiana urma să fie administrator, iar mama ei tehnolog...De la bun început a refuzat, dar mama Tatianeii Diacon i-a spus că soțul Tatianeii Diacon a decedat și are copii minori...Ulterior i s-a făcut jale și a acceptat propunerea Tatianeii Diacon, stabilind să se întâlnească la d. Tatiana acasă, el i-a cerut întocmirea unui business plan, pentru a vedea pe cât de profitabilă este afacerea. Diacon Tatiana i-a explicat că, are un proces de judecată și nu poate deschide pe numele său nimic, dar urma să facă patiseria prin firma lui, și pe el îl aranja, deoarece urma să fie o transparentă din punct de vedere a contabilității. De la bun început el urma să investească suma de 3000 euro, dar ulterior suma a crescut. Afacerea urma să fie în subsolul casei Tatianeii Diacon, deoarece avea acolo atelier de producere și utilajul necesar. Atunci când Diacon Tatiana i-a prezentat business planul și situația dificilă pe care o avea, și anume în casă era frig, apă nu era, avea o fiică de seama fiicei sale, soțul ei s-a sinucis, lui i s-a făcut milă și crezând că afacerea este profitabilă a căzut de acord să investească bani. El urma să introducă modificări vis-a-vis de activitatea companiei pe care o avea, la Camera Înregistrării de Stat. Bani i-a dat Tatianeii Diacon, de la început pentru serviciile comunale și o sumă de bani pentru a începe a lucra. După ce a hotărât să meargă mai departe el s-a ocupat cu depunerea cererii la Camera Înregistrării de Stat, la Inspectoratul Fiscal, pentru a deveni plătitor de TVA, iar Diacon Tatiana între timp a făcut prima marfă pentru a o prezenta la*

furnizori. Era sfârșitul anului și el nu dorea să înceapă de la sfârșit, deoarece urma să dea darea de seamă, dar Diacon Tatiana a insistat motivând cu sosirea sărbătorilor de iarnă. El era implicat la serviciul de bază, și Diacon Tatiana a văzut aceasta și a insistat la urgentarea lucrurilor. Când a devenit plătitor de TVA Diacon Tatiana i-a spus că toți cumpărătorii sunt gata să procure de la ei marfă și i-a propus să investească bani în materia primă pentru a face producție. Din spusele acesteia, atelierul a început să lucreze și producția se livra la cumpărători...Pentru a nu avea dezordine în contabilitate, insista ca facturile să fie semnate și aduse la contabil. Facturile le întocmea Tatiana Diacon. După 30 zile a început să întrebe unde sunt banii, deoarece Diacon Tatiana iarăși îi cerea bani pentru marfă, iar pentru a nu stopa activitatea iarăși i-a dat bani pentru procurarea mărfii...Dar pe la sfârșitul lunii februarie, începutul lunii martie, văzând că nu sunt bani a început să o întrebe pe Diacon Tatiana, iar ea îl liniștea spunându-i că totul este sub control, iar companiile la care s-a livrat marfa sunt serioase și neapărat se vor achita. Următoarea etapă când i-a dat bani Tatianeii Diacon, a fost luna mai sau iunie, deoarece dânsa motiva că are o casă la Călărași și ea urma să o vândă și să investească banii în afacerea comună. Banii îi transmitea în mâna personal Tatianeii Diacon și ea îi elibera recipise...În ceea ce privește banii care urmau să fie achitați de furnizori, Diacon Tatiana promitea că se va duce la furnizori, și se va preocupa de ei. Văzând că, banii pentru livrarea mărfii nu au fost achitați nici până la sfârșitul lunii iunie, a hotărât să găsească numerele furnizorilor, i-a telefonat și toți i-au comunicat că nu au primit marfă, pe Diacon Tatiana personal nu o cunosc, dar au auzit despre ea numai de rău. Atunci a stopat toată activitatea patiseriei, a încercat să poarte discuții cu Diacon Tatiana, dar ea nu mai ridică receptorul. Îi scria mesaje că nu poate răspunde și că se va clarifica cu furnizorii, iar marfa s-a livrat. În așa regim a comunicat de mai multe ori, dar a înțeles că este o înșelăciune și a depus plângere la poliție. I-a transmis bani mai mult de 200 000 lei. La sfârșit a înțeles că, este o escrocă, că l-a minciunit, prin abuz de încredere. Mama Tatianeii Diacon îl ruga să retragă plângerea, se punea în genunchi, implorând să înceapă din nou activitatea ca să întoarcă banii înapoi... Banii transmiși Tatianeii Diacon în sumă de 253 924, 99 lei îi aparțineau lui, erau bani pe care i-a adunat și i-a pus deoparte fiind că soția trebuie să nască...”, or aceste fapte dovedesc implicarea inculpatei în realizarea faptei infracționale prin înșelăciune și inducerea în eroare a unei persoane care a produs daune în proporții deosebit de mari.

123. De asemenea, Colegiul penal constată că vinovăția inculpatei este probată și prin **procesul-verbal de perchiziție din 14.12.2016**, efectuat la domiciliul inculpatei Diacon Tatiana, amplasat pe *****, mun. *****, în cadrul căreia s-au depistat 2 500 cutii goale cu inscripția ”Rolax-CU”, 33 de cutii a câte 7 kg cu foi gofre ”Franzeluța”, un sac cu lapte praf cu masa totală de 24 kg, 3 cutii cu vafe ”Oreški”, **ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive din 15.12.2016**, și anume DVD de marca Alerus, cu capacitatea de 4, 7 GB, pe care sunt înregistrate video din 14.12.2016, din cadrul perchiziției la domiciliul cet. Diacon Tatiana, amplasat pe str. Sf. Paraschiva, 29; procesul-verbal de ridicare din 20.12.2016 și de examinare din 03.02.2017, a foto copiei extrasului nr.324540 din 02.12.2015 pe 1 filă A4; fotocopia contractului de

locațiune nr.1 din 16.11.2015 pe 2file A4; originalul recipisei din numele cet. Diacon Tatiana din 17.05.2016, pe o filă de caiet în pătrățele; o filă A4 în original cu inscripții de mână din numele cet. Bînzari Larisa din 02.12.2015 până la 30.04.2016, facturi fiscale în copii pe 19 file , precum și **ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive din 26.12.2016** a fotocopiei extrasului nr.3245340 din 02.12.2015 pe 1 filă A4; fotocopia contractului individual de muncă nr.2 din 20.12.2015 pe 1 filă A4 fotocopia contractului de locațiune nr.1 din 16.11.2015 pe 2 file A4; originalul recipisei din numele cet. Diacon Tatiana din 17.05.2016 pe o filă de caiet în pătrățele; o filă A4 în original cu inscripții de mână din numele cet. Bînzari Larisa din 02.12.2015; act de verificare în original din perioada de la 22.12.2015 până la 30.04.2016, facturi fiscale în copii pe 19 file A4.

124. În contextul celor relevate, Colegiul penal reține ca fiind întemeiate argumentările părții acuzării privind vinovăția inculpatei Diacon Tatiana de comiterea escrocheriei - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, care a produs daune în proporții deosebit de mari. Or, în acest sens cu referire la componența infracțiunii de escrocherie, se reține că dincolo de orice dubiu rezonabil se atestă cumularea și consumarea atât a semnelor obiective cât și subiective a componenței de infracțiune și anume prin săvârșirea faptei date a fost adusă atingere valorilor sociale cu privire la posesia asupra bunurilor, la caz inculpata a însușit mijloace bănești în suma totală de 253 924, 99 lei care aparțin părții vătămate, cauzându-i astfel acestora daune deosebit de mari.

125. În continuare instanța de apel reține ca realizată fapta infracțională prin săvârșirea acțiunii de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, ori prima instanța corect a concluzionat asupra faptului că prin intermediul inducerii în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decât o „prezentare scenică” făcută cu scopul de a demonstra celor din urmă deseori, inclusiv „martorilor oculari” care fac parte din același grup infracțional caracterul „legitim” al tranzacției efectuate.

126. Prin urmare transpunând semnele laturii obiective cauzei examinate, Colegiul penal reține că, următoarea faptă infracțională potrivit căreia, inculpata în perioada de timp de la începutul lunii noiembrie 2015, până la finele lunii mai 2016, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prezentând ca o adevărată o faptă mincinoasă, aflându-se la domiciliul său amplasat pe ***** din mun. *****, sub pretextul angajării la SRL ”Aderia” în funcție de tehnolog-cofetar și înființării unei afaceri comune profitabile în domeniul fabricării produselor din patiserie, pentru dezvoltarea căreia este necesar de noi investiții, și ca urmare l-a convins pe Deriglazov Grigore să-i transmită, inițial la 02.11.2015 bani în sumă de 1 500 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale al Moldovei echivala cu suma de 33 192,3 lei, suma de 700 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale al Moldovei echivala cu suma de 14 059,29 lei, iar ulterior, la 17.05.2016 bani în sumă de 1

400 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale al Moldovei echivala cu suma de 31 386,88 lei, 700 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale al Moldovei echivala cu suma de 13 861,05 lei și 62 500 lei, în acest sens întocmindu-se recipise, de asemenea și în perioada de timp de la 24.11.2015 până la 30.04.2016, a însușit materie primă în sumă totală de 98 925,47 lei, însă până în prezent nu și-a onorat obligațiunile, neînființând afacerea comună și nici nu a restituit mijloacele bănești primite, astfel cauzându-i părții vătămate Deriglazov Grigore o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 253 924,99 lei.

127. În mod subsecvent cu privire la semnele subiective a componenței de infracțiune, instanța de apel reține prezentă vinovăția sub formă de intenție directă cu care a activat inculpata Diacon Tatiana, calitatea de subiect nefiind viciată de vârstă/responsabilitate.

128. În același timp, din analiza coroborată a prevederilor art.126 alin.(1) din Codul penal (în vigoare la data săvârșirii infracțiunii), *se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5000 și, respectiv 2500 unități convenționale de amendă.*

129. Și pe acest capăt de acuzare, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate invocările reprezentantului inculpatei cu privire la existența între părți a unor raporturi juridice civile, or, lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului, cu toate că în speța dată, intenția inculpatei Diacon Tatiana în comiterea infracțiunii de escrocherie se prefigurează încă în momentul când inculpata sub pretextul ”inițierii unei afaceri profitabile” din motive de cupiditate, cu intenție directă, dorind să dea acțiunilor sale un caracter legal, a convins victima, prin transmitere acesteia a unor sume de bani, că va dezvolta o afacere profitabilă, însă fără ca aceasta să execute angajamentul, cauzând astfel părții vătămate daune materiale în proporții considerabile. În acest sens, instanța de apel pentru a evita repetări inutile în sensul dezvoltării demarcației escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil, preia poziția formulată anterior cu referire la aceste aspecte.

130. Totodată, instanța de apel desconsideră argumentele invocate de partea apărării cu referire la insuficiența probelor, or, toate probele anexate la materialele dosarului și reiterate supra confirmă pe deplin vinovăția inculpatei, acțiunile acesteia fiind corect încadrate de către organul de urmărire penală și instanța de judecată, iar poziția apelantului fiind una declarativă, având doar scopul de apărare și n-a fost confirmată în instanță prin nici o probă.

131. Mai mult ca atât, nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea escrocheriei nu echivalează cu achitarea inculpatei de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță – relevante în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, înlătură orice dubiu rezonabil și dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective.

132. În altă ordine de idei, Colegiul penal apreciază critic alegațiile martorului Bînzari Larisa, întrucât, aceasta este mama inculpatei, iar din analiza acestora prin prisma art. 101 din Codul de procedură penală, rezultă că, declarațiile acesteia precum că, banii obținuți de la Grigore Deriglazov în sumă de 1 000 Euro i-a primit ea și tot ea i-a gestionat, sunt îndreptate în favoarea inculpatei, cu atât mai mult că declarațiile acesteia sunt combătute prin declarațiile Tatianeii Diacon, care în ședința de judecată a declarat că suma aceasta a fost transmisă mamei sale prin recipisă, iar ea personal a gestionat banii primiți, efectuând reparație și a achitat datoriile existente pentru energia electrică pe întreprindere sa. La fel, necesită a fi apreciate critic declarațiile martorului Bînzari Larisa privind ducerea a evidenței contabile de către soția lui Deriglazov Grigore, or, inculpata a indicat că evidența o ducea contabilă, care locuia la Tohatin, numele căreia a uitat.

133. Mai mult ca atât argumentele apărării invocate privind pretinsele înscrisuri (recipise), conversații viber, achitarea serviciilor comunale în vederea demarării unei afaceri comune, au constituit în viziunea colegiului metode de realizarea a acțiunii infracționale avînd la baza o intenție unică în vederea realizării scopului de cupiditate, realizarea unor raporturi civile la circumstanțele faptei descrise, fiind excluse.

134. Din cele menționate supra se constată cu certitudine atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru tragerea inculpatei Diacon Tatiana la răspundere penală, or în conformitate cu prevederile art.51 alin.(1) din Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*

Cu privire la individualizarea pedepsei.

135. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

136. Potrivit art.61 alin.(1)-(2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectarea și resocializarea condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.*

137. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal - rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

138. Conform art.75 alin.(1)-(2) din Codul penal, *la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci cînd gravitatea infracțiunii și personalitatea*

infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

139. La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

140. Totodată, la stabilirea pedepsei instanța se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

141. Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

142. Subsecvent, sancțiunea prevăzută la art. 190 alin. (5) din Codul penal, stabilește o pedeapsă sub formă de *închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.*

143. Instanța de apel ține să menționeze că, la stabilirea pedepsei urmează a se ține cont că, Diacon Tatiana a comis infracțiuni care conform art. 16 din Codul penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, fac parte din categoria celor deosebit de grave, de personalitatea inculpatei și circumstanțele cauzei, care potrivit revendicării anterior a fost judecată (f.d. 94, vol. 3), la evidența medicului psihiatru/narcolog nu se află (f.d. 98,99, vol. 3). Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal nu s-au reținut careva circumstanțe atenuante, iar în conformitate cu art.77 din Codul penal, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, prin urmare, reieșind din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale, anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatei, cât și a altor persoane, urmează a fi stabilit inculpatei Diacon Tatiana pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea dreptului de a exercita activitate de antreprenorial pe un termen de 3 (trei) ani, pentru infracțiunea prevăzută de *art. 190 alin. (5) din Codul penal (episodul cu părții vătămate Tabacari Ala)* și închisoare pe un termen de 8 (opt) ani cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea dreptului de a exercita activitate de antreprenorial pe un termen de 3 (trei) ani, pentru infracțiunea prevăzută de *art. 190 alin. (5) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Deriglazov Grigore)*, considerând posibilă corectarea și reeducarea acesteia doar în condiții de izolare reală de societate și cu aplicarea pedepsei complementare.

144. Distinct, potrivit art. 33 alin. (1) din Codul penal, *se consideră concurs de infracțiuni săvârșirea de către o persoană a două sau mai multor infracțiuni dacă persoana nu a fost condamnată definitiv pentru vreuna din ele și dacă nu a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, cu excepția cazurilor când săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni este prevăzută în articolele părții speciale a prezentului cod în calitate de circumstanță care agravează pedeapsa.*

145. Astfel, instanța de apel reiterează că în urma examinării minuțioase a infracțiunilor incriminate inculpatei Diacon Tatiana reține că, aceasta a comis în mod intenționat prin concurs, două infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreo una din acestea, fapt ce va recurge la aplicarea inculpatei unei pedepse în cazul concursului de infracțiuni.

146. În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) din Codul penal, *dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.*

147. Astfel, instanța de apel, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, prin prisma prevederilor art. 84 alin. (1) din Codul penal, stabilește inculpatei o pedeapsă definitivă **de 9 (nouă) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea dreptului de a exercita activitate de antreprenorial pe un termen de 5 (cinci) ani**, care este una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare.

148. Colegiul penal consideră că, anume această pedeapsă - privativă de libertate, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpată, iar pedeapsă stabilită inculpatei este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de inculpată, cât și personalitatea inculpatei. Or, pedeapsa numită corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatei, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și a altor persoane.

149. În cele din urmă, instanța de apel ajunge la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatei Diacon Tatiana, va fi pe deplin atins, doar prin aplicarea pedepsei sub formă de 9 (nouă) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis pentru femei și cu stabilirea pedepsei complementare sub formă de privare a dreptului de a exercita activitate de antreprenorat pe un termen de 5 (cinci) ani, fiind individualizată corect, este echitabilă și proporțională circumstanțelor cauzei și personalității inculpatei și corespunde scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și a altor persoane.

150. Totodată, se reține că pedeapsa stabilită inculpatei coroborează cu Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

151. Potrivit art. 162 din Codul de procedură penală, *în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz: uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența*

acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate. Valoarea obiectelor alterate, deteriorate sau pierdute în urma efectuării expertizei judiciare și a altor acțiuni legale se atribuie la cheltuielile judiciare. Dacă aceste obiecte au aparținut învinutului, inculpatului sau persoanei civilmente responsabile, contravaloarea acestora nu se restituie. Dacă aceste obiecte au aparținut altor persoane, contravaloarea lor se restituie din bugetul de stat și poate fi încasată de la condamnat sau de la partea civilmente responsabilă. În caz de achitare a persoanei, precum și în caz de scoatere de sub urmărire penală pe temei de reabilitare, contravaloarea obiectelor alterate sau pierdute în cadrul efectuării expertizei judiciare sau a altor acțiuni legale se restituie proprietarului sau posesorului legal, indiferent de calitatea lui procesuală, din bugetul de stat. În cazul în care corpurile delictive au fost transmise conform destinației potrivit prevederilor art.161 alin.(3), proprietarului sau, după caz, posesorului legal i se restituie obiecte de același gen și calitate sau i se plătește contravaloarea lor pornind de la prețurile libere în vigoare la momentul compensării.

152. La caz, instanța de apel menționează că, ținând cont de prevederile Codului de procedură penală, se menține concluzia cu referire la păstrarea la materialele cauzei a corpurilor delictive, și anume un DVD-R de marcă "Alerus" cu capacitatea de 4, 7 GB, pe care sunt înregistrările video din 14.12.2016 din cadrul percheziției la domiciliul cet. Diacon Tatiana, amplasat pe *****, mun. ***** (dos.nr.2016482224).

153. În prezența circumstanțelor sus-enunțate, instanța de apel admite cererea de apel înaintată de avocatul Dorfman Igor, în interesele inculpatei Diacon Tatiana, casează sentința Judecătoriai ***** (sediul Centru) nr. 1-87/17 din 28 mai 2019 în latura penală, inclusiv din oficiu, prin prisma art. 409 alin. (2) din Codul de procedură penală și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

154. În conformitate cu art. art. 415, 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel *****, -

DECIDE:

Se admite apelul Dorfman Igor, în interesele inculpatei Diacon Tatiana, se casează sentința Judecătoriai ***** (sediul Centru) nr. 1-87/17 din 28 mai 2019, în latura penală, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) din Codul de procedură penală, și se pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

Diacon Tatiana ***** se recunoaște vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Palamarciuc Mihai), cu liberarea de pedepasă penală, în legătură cu intervenierea prescripției de tragere la răspundere penală.

Diacon Tatiana ***** se recunoaște vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute

de art. 190 alin. (5) din Codul penal (episodul cu părții vătămate Tabacari Ala) și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea dreptului de a exercita activitate de antreprenorial pe un termen de 3 (trei) ani.

Diacon Tatiana ***** se recunoaște vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Deriglazov Grigore) și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea dreptului de a exercita activitate de antreprenorial pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepseor aplicate în temeiul art. 190 alin. (5) din Codul penal (episodul cu părții vătămate Tabacari Ala) și art. 190 alin. (5) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Deriglazov Grigore), se stabilește lui Diacon Tatiana o pedeapsă definitivă de 9 (nouă) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea dreptului de a exercita activitate de antreprenorial pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul executării pedepsei lui Diacon Tatiana de calculat din momentul reținerii.

În rest sentința în partea corpurilor delictelor se menține fără modificări.

Decizia este executorie din momentul adoptării și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecător

Robu Oxana

Judecător

Chiroșca Igor

Judecător

Băbălău Denis